

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Fkf.262/2023/64. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság város2en, a 2024. február hó 6. és 2024. február hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján 2024. február hó 20. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a bíróság1 mint fiatalkorúak bírósága 2023. március hó 24. napján kihirdetett 17.Fk.86/2020/273. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt6 VI.r. és Terhelt7 VII.r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

terhelt1 keresztnév I.r. vádlott cselekményeit 2 rb. emberrablás büntettének [Btk.190.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés d) pont], 6 rb, egy esetben folytatólagosan, egy esetben társtettesként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pontok], 2 rb., egy esetben kísérletként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) b) pont] és 2 rb., egy esetben kísérletként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont] minősíti.

Bűnösségének megállapítását rablás büntette kísérletében [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pontok] mellőzi.

Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a város2i bíróság3 mint fiatalkorúak bírósága 1.Bpk. 1346/2023/7. számú végzésének e vádlottal szemben a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi, a próbára bocsátást megszünteti.

E vádlott vagyon elleni erőszakos cselekményeit társtettesként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pontok), 5 rb. bűnsegédként, egy esetben kísérletként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont] minősíti.

Bűnösségének megállapítását bűnsegédként elkövetett rablás büntette kísérletében [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pontok] mellőzi.

Terhelt3 III. rendű vádlott vagyon elleni erőszakos cselekményeit

2 rb. bűnsegédként, egy esetben kísérletként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés c) pont] minősíti.

E vádlott bűnösségének megállapítását rablás büntettének kísérletében [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pontok] mellőzi.

Terhelt4 IV. rendű vádlott vagyon elleni erőszakos cselekményeit

2 rb. bűnsegédként, egy esetben kísérletként elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont], 2 rb. bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] minősíti.

Terhelt6 VI. rendű vádlott vagyon elleni erőszakos cselekményeit

2 rb. bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] minősíti.

Terhelt7 VII. rendű vádlott vagyon elleni erőszakos cselekményeit

2 rb. bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan elkövetett rablás büntettének [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] minősíti.

Terhelt2 II.r. vádlott halmazati büntetését becsületsértés vétsége [Btk. 227.§ (1) bekezdés a) pont] miatt is kiszabottnak tekinti.

Terhelt4 IV.r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Terhelt3 III.r. vádlott helyesen 2020. szeptember hó 11. napjáig volt letartóztatásban, 2020. szeptember hó 12. napjától közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r. és Terhelt7 VII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Terhelt1 I.r. vádlott lakóhelye helyesen város5.

Terhelt2 irányítószám város6, cím41 szám alatti bejelentett lakhelye megszűnt. Személyi azonosító igazolványának száma: szám.

Terhelt4 IV.r. vádlott cím5szám alatti lakcíme megszűnt, új lakcíme irányítószám város6, cím42 Személyi azonosító igazolványának száma: szám1.

Terhelt7 VII.r. vádlott személyi azonosító igazolványának száma: szám2, magyar állampolgár.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság1 mint fiatalok bírósága a 2023. március 24. napján kihirdetett 17.Fk.86/2020/273. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. folytatólagosan elkövetett rablás büntetében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont), 3 rb., részben folytatólagosan elkövetett rablás büntetében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), rablás bünteték kísérletében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), rablás bünteték kísérletében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont), rablás bünteték kísérletében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) pont), rablás büntetében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) pont), folytatólagosan elkövetett emberrablás büntetében (Btk.190.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés d) pont), ezért halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 15 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] Megállapította, hogy legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

[3] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb., részben folytatólagosan elkövetett rablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), rablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont), rablás büntetének kísérletében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont), rablás büntetének kísérletében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), emberrablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.190.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés d) pont), ezért halmazati büntetésül 3 év fiatalkorúak börtönére, és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a fiatalkorú vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek, míg 4 nap bűnügyi felügyelet egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

[4] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), rablás büntetének kísérletében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont), rablás büntetének kísérletében, mint bűnsegédet, (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont), emberrablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.190.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés d) pont), ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén az elítélt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés végrehajtása esetére a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

[5] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntette kísérletében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont), rablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont) 2 rb., részben folytatólagosan elkövetett rablás büntetében, mint bűnsegédet, (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont) valamint személyi szabadság megsértésének büntetében, mint bűnsegédet (Btk.194.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f) pont), ezért 2 év fiatalkorúak börtönbüntetésére ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[6] E vádlott esetében az ítélet indokolása tartalmazza, hogy a fk. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll, ezen intézkedés azonban az ítélet rendelkező részében nem került feltüntetésre.

[7] Terhelt5 V.r. vádlott bűnösségét 4 rb. bűnsegédként elkövetett rablás büntetében (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont) állapította meg, ezért 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[8] Terhelt6 VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb., részben folytatólagosan elkövetett rablás büntetében, mint bűnsegédet, (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont) valamint személyi szabadság megsértésének büntetében, mint bűnsegédet (Btk.194.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f) pont), ezért 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[9] Terhelt7 VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. részben folytatólagosan elkövetett rablás büntetében, mint bűnsegédet (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) és c) pont) valamint személyi szabadság megsértésének büntetében, mint bűnsegédet (Btk.194.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f) pont), ezért 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[10] Az elsőfokú bíróság tanú3 polgári jogi igényét érdemben elbírálta, tanú6 polgári jogi igényét részben elbírálta, részben egyéb törvényes útra utasította, tanú7 polgári jogi igényének érvényesítést egyéb törvényes útra utasította.

[11] Döntött még a bűnjelek további sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[12] Az ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére részben téves minősítés miatt, és a büntetések súlyosításáért fellebbezett, az I.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, a II.r. vádlott védője az 1/a. és 1/b. pontokkal kapcsolatban felmentésért, egyebekben enyhítésért, a III. r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, továbbá enyhítésért, a IV.r. vádlott védője felmentésért, az V.r. vádlott védője tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés miatt és enyhítésért, a VI.r. vádlott védője a minősítés és a bűnösség megállapítása miatt, a VII.r. vádlott védője felmentésért fellebbezett. Terhelt6 VI.r. vádlott teljeskörűen, felmentésért, illetve más minősítés érdekében fellebbezett.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.761/2020/21. számú átiratában az ügyészi fellebbezést más okból tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[14] A fellebbezések elbírálása végett a Be.600.§ (1) bekezdésének figyelembevételével tárgyalás kitűzését indítványozta, melyen az ügyész részt vesz.

[15] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat, köztük a fiataalkorúak elleni eljárásra vonatkozó speciális szabályokat megtartotta, nem követett el olyan eljárási szabálysértést, mely a másodfokú eljárásnak akadályát képezné.

[16] Tekintettel arra, hogy a bizonyítási eljárás jelentősebb része a COVID járvány ideje alatt volt folyamatban, a tárgyalásokon nagyobb számú vádlott, tanú volt érintett, a bíróság a nyilvánosságot a 2020. évi LVIII.tv.205.§ (1) bekezdését figyelembe véve kizárta, majd a veszélyhelyzet elmúltával a bizonyítást ismét nyilvánosan folytatta.

[17] Utalt arra, hogy a védelem részéről több észrevétel hangzott el a nyomozással illetőleg a vád törvényességével kapcsolatban, azok azonban nem olyan jellegűek, amelyek relevanciával bírhatnának. VI. rendű vádlott védőjének gyanúsított kihallgatást érintő kifogása sem fog helyt a Be.113.§ (4) és (5) bekezdését figyelembe véve.

[18] A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének a bizonyítási indítványokat is figyelembe véve eleget tett, a szükségtelennek értékelt indítványokat alappal, helyesen indokolva utasította el.

[19] Vizsgálta a fiatakorú vádlottak körülményeit, azoknak az eljárás folyamán történő esetleges változását.

[20] A tényállást megalapozottan állapította meg. Az ítéleti tényállást csak a személyi részben indítványozta kiegészíteni a Be.592.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt okból az I.r. vádlott előéleti adatait érintően az erkölcsi bizonyítvány adatainak figyelembevételével.

[21] A tényállásokból kiemelendőnek tartotta az alábbi körülményeket:

[22] Az 1/a tényállásnál azon körülményt, hogy Terhelt2 II.r. vádlott tudta, hogy az I.r. vádlott erőszakkal kábítószer és egyéb értékeket kíván megszerezni, ezért értesítette terhelt1 név13 I.r. vádlottat. Ezen túlmenően ő is a kabátjába nyúlt, valamint szóban megerősítette, hogy az I r. vádlottnak van fegyvere.

[23] A 2/b tényállásból azon körülményt, hogy az I.r. vádlott a megfenyegetett tanú1 sértett tiltakozása ellenére ment be éjjel hajnali 1-2 óra körül a család házába, ahol a szülők aludtak, s ott pakolta össze a tényállásban szereplő, több személy tulajdonában álló tárgyakat, s vitte magával (148. számú jegyzőkönyv 19. oldal), mely körülményt már a vádirati tényállás is tartalmazott. A házba történő behatolás már olyan plusz körülmény, mely értékelést nem nyert. Sérült az ún. házi jog, I. r. vádlott tevőlegessége már túlment a rablás keretein. (BH 1996. 291.) Ezen körülményt azonban sem a nyomozó hatóság, sem az elsőfokú bíróság nem észlelte, ezért nem nyilatkoztatták tanú7t, hogy kíván-e magánindítványt előterjeszteni. Ez a hiányosság azonban a sértett másodfokú bíróság általi idézésével és nyilatkoztatásával pótolható.

[24] A 3. tényállásból, mely a 2. tényállásbeli cselekményeket mintegy két hónappal követte, kiemelendőnek tartotta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott a sértettek megjelenéséről telefonon értesítette az I. r. vádlottat abból a célból, hogy ismételten értékeket vehessen el. Az I. r. vádlott az ő tippadása alapján indult el, ha nem lett volna a telefonhívás, adott időpontban nem került volna sor a rablásra.

[25] A 4. tényállással kapcsolatban kiemelte a szoros időbeli összefüggést az a) és b) tényállás rész között, hiszen egy befejezett rablást követ annak megkísérlése, hogy az I. r. vádlott további értékhez juthasson, ezt azonban tanú10 édesapja megakadályozta.

[26] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék indoklási kötelezettségének eleget téve részletesen ismertette a vádlotti nyilatkozatokat, figyelmet fordítva arra, hogy bár saját felelősségüket nem akarták a vádlottak elismerni, egymást ugyanakkor terhelték. A tanúk vallomásait is körültekintéssel vizsgálta, figyelemmel volt arra, hogy az elhunyt tanú10 sértett illegális tevékenységet folytatott, melyről a környezete, pl. tanú1 is tudott, s hogy e körülmény befolyásolta az elsődleges vallomások tartalmát. Helyesen adott számot arról, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapította, s hogy miért elsősorban a sértetti nyilatkozatoknak tulajdonított relevanciát.

[27] A tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság mind a hét vádlott bűnösségére, cselekményeiket azonban részben tévesen minősítette.

[28] Az ügyészi fellebbezés helyesen utalt arra, az elkövetések közötti időközt és az elkövetés körülményeit figyelembe véve, hogy az elkülönült számmal jelzett cselekmények a folytatóság egységébe nem vonhatók, a kiemelt tényállásrészekkel is erre hívta fel a figyelmet.

[29] Ezen túlmenően a 4/b. pontban rögzített cselekmény az a/ pontnál értékelést nyert, ezért I.r. vádlott vonatkozásában a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő rablás bűntettének kísérletében történő bűnösség megállapítást mellőzendőnek tartotta.

[30] A II.r. vádlott terhére súlyosabb elkövetői alakzat állapítandó meg az 1/a. tényállás kapcsán, míg az 1/b. pont kapcsán további minősítő körülmény állapítható meg.

[31] IV., VI. és VII. rendű vádlottaknak a tanú10 sérelmére elkövetett cselekménye súlyosabban, emberrablás bűntetteként minősül.

[32] A hivatkozott indokok alapján I. rendű vádlott terhére

2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő – tettesként megvalósított - felfegyverkezve elkövetett rablás bűntette (3. pont, tanú10 és tanú1 sérelmére), melyből 1 rb. cselekmény (tanú10 sérelmére) kísérleti szakban maradt, - 2 rb. társtettesként megvalósított a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő csoportosan elkövetett rablás bűntette (4/a. pont tanú10 és tanú1 sérelmére), melyből 1 rb. cselekmény (tanú10 sérelmére) kísérleti szakban maradt, - 6 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő és büntetendő felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás bűntette, (1/a. pont, tanú10 sérelmére, 1/b. tanú1, tanú3 és tanú2 sérelmére, 2/a. tanú10 és tanú1 sérelmére), ebből 3 rb. cselekményt mint társtettes (1/a. és 2/a. vádpontok), valamint 3 rb.

cselekményt mint tettet követett el (1/b. pont), s amelyekből 1 rb. cselekmény (tanú1 sértett vonatkozásában a 2/a. vádpont a 2/b. vádpontra tekintettel) folytatólagosan elkövetett, - 2 rb. a Btk.190.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntette (2/b. és 4/b. tanú10 sérelmére) valamint – ha tanú7 kíván élni magánindítvánnyal - a Btk.221.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés szerint minősülő magánlaksértés büntette róható.

[33] Terhelt2 II.r. vádlott bűnössége 2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő csoportosan elkövetett rablás büntettében (4/a. pont tanú10 és tanú1 sérelmére), melyeket mint társtettes követett el, s amelyből 1 rb. cselekmény (tanú10 sérelmére) kísérleti szakban maradt, - 4 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás büntettében (1/a., 1/b.), mely cselekmények közül 1 rendbelit társtettesként (1/a – tanú10 sérelmére), 3 rendbelit cselekményt mint bűnsegéd valósított meg, valamint a Btk.190.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (2) bekezdés d/ pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntettében állapítandó meg, melyet bűnsegédként követett el (4/b vádpont).

[34] Terhelt3 III.r. vádlott bűnössége – egy esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett - 2 rb. csoportosan elkövetett rablás büntettében (Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pont és (3) bekezdés c/ pont – 1/a tényállás), melyből egy rb. kísérleti szakban maradt, valamint 1 rb. a Btk.190. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d/ pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntettében állapítandó meg, mely utóbbi cselekményt bűnsegédként követett el.

[35] Terhelt4 IV.r. vádlott cselekményei 2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, felfegyverkezve elkövetett rablás büntettének (a 3. tényállás esetében tanú6 és tanú10 sérelmére), 2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ és c/ pontja szerint minősülő felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás büntettének - melyből 1 rb. cselekmény folytatólagos (ld. 2/a. és 2/b. vádpontok), továbbá bűnsegédként, felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntettének (Btk.190.§ (1) bekezdés a/ pont és (2) bekezdés d/ pont (2/b. tényállás tanú10 sérelmére) minősülnek.

[36] Terhelt5 V.r. terhelt esetében is a folytatólagosság helyett halmazat állapítandó meg, terhére 4 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ és c/ pont szerint minősülő felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás állapítható meg (1/a. és 1/b. tényállás), melyeket bűnsegédként valósított meg.

[37] Terhelt6 VI.r. vádlott bűnössége 2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ és c/ pontja szerint minősülő társtettesként, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás büntettében (2/a. és 2/b. tényállás), melyből 1 rb. cselekmény folytatólagosan elkövetett, valamint a Btk.190.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (2) bekezdés d/ pont szerint minősülő, bűnsegédként megvalósított, felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntettében állapítandó meg. (2/b tényállás)

[38] Terhelt7 VII.r. vádlott bűnössége pedig 2 rb. a Btk.365.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ és c/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett rablás büntetében (2/a. és 2/b. tényállás), melyből 1 rb. cselekmény folytatólagosan elkövetett, valamint a Btk.190.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (2) bekezdés d/ pont szerint minősülő bűnsegédként, felfegyverkezve elkövetett emberrablás büntetében állapítandó meg. (2/b. tényállás).

[39] A büntetés kiszabása során a törvényszék elsősorban a vádlottak fiatal életkorának, a nevelési célzatnak tulajdonított jelentőséget. Ezen túlmenően úgy ítélte meg, hogy a bírói gyakorlatban előforduló rablási cselekményekhez képest ezen cselekmények enyhe súlyúak.

[40] Nem értékelte kellően Terhelt1 I.r. vádlott fiatal kora ellenére igen kedvezőtlen előéletét, különös visszaesői voltát, a cselekmények többszörös halmazatát és többszörös minősültségét, a feltételes szabadság és büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést, az elkövetésben betöltött vezető szerepét, azt, hogy környezete huzamosabb időn át tartott tőle a magatartása miatt, mely kifejezésre is jut az 1/a. tényállásban.

[41] Ezzel szemben enyhítő tényező szinte nincs, e vádlott alapvetően bűnözői életmódra rendezkedett be. tanúl sértettet tartósan megfélemlítette, e sértett huzamosabb időn keresztül nem mert szólni szüleinek az őt megkárosító cselekményekről.

[42] A további vádlottak esetében is nagyobb súlyt kell, hogy kapjon a halmazat még akkor is, ha a cselekmények elkövetésére rövidebb idő alatt került sor.

[43] Ezen túlmenően II., IV., VI. és VII.r. vádlottaknál is van olyan tényező, mely cselekményük súlyosabb megítélését indokolja.

[44] Az ítélet járulékos rendelkezéseit alapvetően törvényesnek tartotta, azonban III.r. vádlottal kapcsolatban észrevételezte, hogy az iratban 30. szám alatt elfekvő büntetés-végrehajtás által kiállított értesítő szerint helyesen a letartóztatásból 2020. szeptember 11. napján szabadult.

[45] Indítványozta a vádlotti cselekmények minősítésének a fentiek szerinti megváltoztatását, a büntetések súlyosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

[46] terhelt1 keresztnév I.r. vádlott másodfokú eljárásra meghatalmazott védője írásbeli fellebbezés indokolásában elsődlegesen arra mutatott rá, hogy véleménye szerint a rablás bűntetteként értékelt bűncselekmények helyesen önbíráskodás bűntetteként minősülnek, mert I.r. vádlott részéről nem volt jogtalan eltulajdonítási szándék, hanem egy jogosnak vélt vagyoni igényét érvényesítette. I.r. vádlott és tanú10 között megállapíthatóan az első rablási cselekményt megelőzően aktív kapcsolat alakult ki, I.r. vádlott kábítószer vásárolt tanú10től, amely során őt tanú10 átverte, nem azt kapta, amiért fizetett. Ebből fakadóan akarta jogosnak vélt igényét a későbbiek során érvényesíteni, a pénzét akarta visszakapni. tanú10 vállalta a kártalanítást, mely nem történt meg. tanú10 és tanú6 sértettek

együtt mozogtak, de a barátságon kívül más kapcsolat is volt közöttük, tanú6 ugyanis a kábítószerkereskedésével kapcsolatos kérdésekre megtagadta a vallomást. Később tanú10 halála miatt a kapcsolat már nem volt vizsgálható.

[47] A védő vitatta a 2/b. és 4/b. tényállási pontok kapcsán a tanú10 sérelmére elkövetett cselekmények emberrablás bűntetteként értékelhetőségét is. Álláspontja szerint a sértett a személyi szabadságától nem került megfosztásra, lehetősége volt a gépkocsit elhagyni, belülről az ajtót kinyithatta, cigarettázni is kiszállt. Követelés teljesítése sem merült fel vele kapcsolatban. Tényállási elemek nem valósultak meg, legfeljebb személyi szabadság megsértése bűntette lehet a helyes minősítés.

[48] Utalt a védő arra is, hogy nem ért egyet a rablási cselekmények csoportosan elkövetettként minősítésével. A cselekmény előtt, majd során a vádlottak között kommunikáció nem zajlott, I.r. vádlott utasítást senkinek nem adott, a szerepek sem voltak leosztva. A bűncselekmények ad hoc jellegűek voltak, a körülményektől függőek. A terheltek közül senki nem részesült az I.r. vádlott által megszerzett értékekben. A bűnsegédi magatartás álláspontja szerint kizárólag fizikai cselekvéssel valósítható meg, a helyszínen állás nem valósít meg tényállásszerű magatartást, bűnsegédi elkövetés szóba sem kerülhet. Bűnsegédek hiányában pedig a csoportos elkövetés sem állapítható meg.

[49] Az egyes tényállási pontokat részletezve a védő védenca vallomásait alapul véve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 1/a. tényállás esetében rablás bűntette nem valósult meg, részben a korábban írtaknak megfelelően legfeljebb önbíráskodás állapítható meg, mert nem volt lenyűgöző erőszak, akaratbénító megfélemlítés. A vádlottak és sértettek elmondása szerint már önmagában a név6 név miatt féltek I.r. vádlottól. A csoport az ad hoc cselekmény és a bűnsegédek hiánya miatt nem állhatott össze.

[50] Az 1/b. tényállás kapcsán a védő azt fejtette ki, hogy a tanúk vallomása azt támasztja alá, hogy nem történt fenyegetés az I.r. vádlott részéről, melyet a sértettek és I.r. vádlott is megerősített. A sértettekben itt kizárólag azért alakulhatott ki a csoport képze, mert a terheltek együtt érkeztek, de aktív kommunikáció kizárólag I.r. vádlott részéről volt, bűnsegédi szerep további személyek részéről nem volt megállapítható. Terhelt5 ott létének hatása nem került megfelelően feltárára. További sértettektől is kizárólag azért kért pénzt I.r. vádlott, mert azt a tájékoztatást kapta, hogy a neki tartozó tanú10 pénze van náluk. Fegyver, fegyvernek látszó tárgy nem került elő, a felfegyverkezve minősítő körülmény megállapíthatóságát is vitatta.

[51] A 2/a. tényállás kapcsán előadta, hogy a második gépkocsiban utazóknak nem kellett szükségszerűen tudniuk, mi történik a Terhelt1 I.r. vádlott által vezetett gépkocsiban. Nincs adat arra, hogy a terheltek bármit előre megbeszéltek volna, szerepek leosztása sem történt. VI.r. vádlott nyomozati vallomásának mellőzését kérte, mint törvénytelenül megszerzett bizonyítékot, ahogyan arra az elsőfokú eljárásban VI.r. vádlott védője is hivatkozott. Véleménye szerint legfeljebb önbíráskodás bűntette állapítható meg I.r. vádlott terhére.

[52] A 2/b. tényállás esetében ismét védenca elmondására alapítva vitatta a megállapított tényállás helyességét. Az I.r. vádlotton kívüli vádlottak nem tudhatták, milyen

céllal ültette tanú6 és tanú10 sértetteket a kocsiba, így segítségnyújtás sem kerülhet szóba. Olyan követelés nem hangzott el I.r. vádlott részéről, hogy tanú10 szabadon bocsátását követelés teljesítésétől tette volna függővé. Egy nő ült az anyós ülésen, a második autó sokkal távolabb állt. tanú6sal előre meg volt beszélve, hogy kihoz valamit a házból, amit név2 határozhatott meg.

[53] A 3. tényállást illetően ugyancsak I.r. vádlott vallomására alapozva utalt a védő arra, hogy erőszak nem történt, a sértettek ellentmondásos vallomást tettek. A sértettekkel azért ment I.r. vádlott a vonat mellékhelyiségébe, mert meg akarta velük beszélni, mikor törleszti a tartozását tanú10. Eszközt nem használt, fizikai erőszakot nem alkalmazott. Terhelt4 IV.r. vádlott semmilyen módon nem nyújtott segítséget I.r. vádlottnak.

[54] A 4/a. tényállás kapcsán kizárólag Terhelt1 I.r. vádlott kommunikált a sértettekkel, az autójában ülő további két vádlott nem, név3 II.r. és név III.r. vádlottak ugyan kiszálltak a gépkocsiból, de semmilyen tevőleges magatartást nem tanúsítottak. Csoportosan elkövetett bűncselekmény ez esetben sem valósult meg bűnsegédek hiányában.

[55] A 4/b. pont esetében emberrablás büntette nem valósult meg, mert a sértettek akartak együtt beülni az autóba, éppen tanú10nak kellett kiszállnia az autóból, hogy név2 is kiszállhasson és bemenjen a házba, így nem volt korlátozva a mozgási szabadságában.

[56] Utalt a védő arra is, hogy a sértettek vallomása az eljárásban következetlen volt, azokra tényállás nem volt alapítható. Ekörben azt hangsúlyozta, hogy a sértettek nem vallották be kábítószerrel kapcsolatos tevékenységüket, amely az eljárásban enélkül is bebizonyosodott, ezért vallomásukra tényállás nem volt alapítható.

[57] Elsődlegesen I.r. vádlott felmentését kérte valamennyi bűncselekmény vádja alól, másodlagosan önbíráskodás büntettének megállapítását, emberrablás büntette alóli felmentést, harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[58] Terhelt2 II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a fellebbezését fenntartotta, elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését, harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[59] Vitatta a megállapított tényállás helyességét, mert álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt kétséget kizárhatóan megállapítható az, hogy az 1/a. tényállásban írt cselekménynél II.r. vádlott telefonon értesítette I.r. vádlottat arról, hogy a sértettek a vasútállomáson tartózkodnak.

[60] Hivatkozott arra is, hogy II.r. vádlottnak nem volt olyan telefonja, melyben kártya lett volna, csak játék programok voltak letöltve.

[61] A 4/a. pont tényállásában a törvényszék azt állapította meg, hogy elkért telefonon nézte meg II.r. vádlott, hogy mennyit ér tanú6 telefonja. Bár I.r. vádlott nyilatkozta, hogy adott kártyát a telefonba, azonban ez híváslistán nem jelenik meg, annak időtartama nincs rögzítve, nem állapítható meg, hogy II. r. vádlottnál meddig volt feltöltött telefonkártya. Ezen túl nagy sebességgel, váratlanul érkezett meg I.r. vádlott, aki néhai tanú10-hoz ment, beszélt vele, majd a sértett beült a kocsiba és elmentek. II.r. és V.r. vádlott egy másik kocsival követte őket, pár méterre megálltak, nem szálltak ki a kocsiból, majd pár perc múlva elhajtott mindkét autó a helyszínről.

[62] A sértett vallomása a leghitelesebb, mely azt tartalmazza, hogy normál hangnemben beszélt vele I.r. vádlott és önként ült be a kocsijába.

[63] Az, hogy mi hangzott el az autóban, a későbbiekben csak a sértett előadásából és a tanúk vallomásából volt megismerhető.

[64] Hivatkozott a védő arra is, hogy a bűnsegédnek tudnia kell a tettesi szándékról és ennek ismeretében, a tettessel szándékegyesben kell segíteni a tettesi cselekmény sikerét. Arról, hogy mi hangzott el az I.r. vádlott autójában, mit vett el, mit üzleteltek, nem bírt tudomással II.r. vádlott, így szándékosan bűnsegédletet sem tudott nyújtani. Önmagában az, hogy személygépkocsival mentek utánuk és megálltak, majd visszamentek, nem valósít meg bűncselekményt.

[65] Az 1/b. cselekmény tekintetében szintén arra utalt a védő, hogy védence nem volt tudatában, hogy Terhelt1 I.r. vádlott mit fog csinálni, hiszen semmilyen megállapodás nem volt, utasítás nem hangzott el, külön autóval érkeztek a vasútállomásra. tanú10 és tanú6 vallomását tartotta irányadónak, akik szerint a másik két személy csak úgy ott volt, nem csináltak semmit, nem szóltak, míg a gyermekkorú sértettek azért féltek tőlük, mert rossz hírük volt, ráadásul cigányok.

[66] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a bizonyítékokat, az ítéleti tényállás nem megalapozott.

[67] Ismételten hivatkozott arra, hogy a bűnsegélynek a sértett védekezésére bénítónak, a tettesre szándékerősítő hatásúnak kell lennie. Az eljárás során folyamatosan vizsgálat tárgyát képezte, hogy a sértett tanúk hogyan értékelték a II.r. vádlottal kapcsolatos szubjektív érzéseiket, bennük Terhelt2 II.r. vádlott félelmet nem keltett, az I.r. vádlott árnyékában volt. Felhívta a figyelmet arra, hogy Terhelt1 I.r. vádlottat nem kellett másoknak erősíteni, spontán cselekedett, nem volt szüksége megtámogatásra.

[68] A II.r. vádlott nem tudott a tettesi szándékról, az előzetes megállapodás nélküli pusztja jelenlét nem bűnsegély.

[69] Az 1/a. és 1/b. tényállásokban leírt cselekmények vádja alól védence felmentését kérte.

[70] A további cselekmények vonatkozásában is vizsgálni kell a II.r. vádlott tudattartalmát, illetve, hogy cselekvősege mire terjedt ki, mihez kívánt segítséget nyújtani. I.r. vádlott reakciója mindig spontán és hirtelen volt, kérdéses, hogy II.r. vádlott felfogta-e, egyáltalán mi történik, a pusztá jelenlétével segítséget nyújtott-e az elkövetőnek. Amikor I.r. kipattant a kocsiból, még ő sem volt tisztában azzal, hogy mit akar mondani vagy csinálni.

[71] Az emberrablás büntettének minősített cselekmény tekintetében 20.000 Ft kifizetésének feltételéhez kötötte I.r. vádlott a tanú6tól elvett telefon visszaadását. Álláspontja szerint nem tanú10 szabadon bocsátása volt az a feltétel, melyre kérte I.r. vádlott a pénz megfizetését, hanem a telefon visszaadása, mely viszont nem az emberrablás törvényi tényállásában meghatározott.

[72] Álláspontja szerint önbíráskodás vagy a kényszerítés bűncselekménye valósult meg. Kérte az emberrablás bűncselekménye alóli felmentést, a maradék bűncselekmény jogi minősítését, melyben II.r. vádlott bűnsegédi szerepe ugyancsak nem állapítható meg.

[73] Másodlagos indítványa kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy II.r. vádlott a cselekmények megkezdésekor még nem töltötte be 16. életévét, a súlyosító és enyhítő körülményeket valós súlyuknak megfelelően kell értékelni, el kell kerülni a megtorló joghátrányt. A pszichológus megállapításai szerint védencét gyermeki szemléletmód jellemezte, nem tudott uralkodni hangulatain, erkölcsi ellenőrzése gyenge volt, melyet kora gyermekkori csalódás okozott, így alakult ki a kapcsolataiban a tartásnélküliség. Domináns társai mellé állt, elismerésre, közéjük tartozásra vágyott, megfelelési kényszere volt. Ezek a tulajdonságai nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy Terhelt1 I.r. vádlott barátságát kereste.

[74] Az elmúlt években II.r. vádlott jelentős személyiségi változáson ment át, kikerült a családi környezetből, másfél éve állandó barátnője van, önálló lakórészt kaptak a lány szüleinek közelében, szigorú ellenőrzés alatt áll, dolgozik, káros szenvedélye nincs.

[75] Mellékelte II.r. vádlott munkáltatói igazolását.

[76] Mindezen körülmények alapján a kiszabott büntetés enyhítését, harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását kérte.

[77] Terhelt3 III.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta, az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elvetését kérte. Sérelmezte, hogy az ügyészi fellebbezés a III.r. vádlottra nem tartalmaz indokolást, illetve a bizonyítékok mérlegelését támadja.

[78] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a megállapított történeti tényállást mérlegeléssel állapította meg, indokolási kötelezettségét teljesítette, és a tényállásokból okszerűen vont le következtetést.

[79] Hivatkozott arra, hogy az atipikus rablási és emberrablási cselekmények miatt nyomatékosan mérlegelni kell a vallomásokban elhangzottakat, mert az elkövetők aktívan nem vettek részt az elkövetésében.

[80] Kifejtette, hogy az emberrablás jogi tárgya a személyi szabadság, a kényszermentes cselekvéshez fűződő társadalmi érdek. Az elkövetési magatartások egymással cél-eszköz viszonyban vannak, tehát a személyi szabadságtól megfosztás a követelés teljesítésének kikényszerítése kell, hogy legyen. Az erőszak akkor tényállásszerű, ha az személy elleni és akaratot megtörő, fenyegetésnél kvalifikált fenyegetésre van szükség. Az élet, vagy testi épség ellen kell irányulnia, közvetlennek kell lennie. Az a kijelentés sértetti oldalon, hogy „én jobbnak láttam, amikor beszálok az autóba”, nem alkalmas e kritériumok megállapítására. Az emberrablás körében meg kell különböztetni a befejezettséget a bevégezethez. A cselekmény bevégetté válik, amikor az elkövető a követelés kifejezésre juttatása után szabadon bocsátja a passzív alanyt, vagy elszökik, vagy meghal. A társtettesek a passzív alanyt közösen fosztják meg a személyi szabadságtól. Álláspontja szerint III.r. vádlott nem vett részt a közös személyi szabadságtól megfosztásban. Társtettesek azok is, akik közül az egyik elkövető az eszköz, a másik a célcselekményt valósítja meg, felbujtásra és bűnszegedi alakzatra bevégezethez kerülhet sor. A cselekmény célzatos, nem elégséges hozzá a III.r. vádlottra megállapított tényállás, a szándékegység sem kimutatható. III.r. vádlott passzív jelenlévő volt, a tettes és közte szándékegység nem volt a segítségnyújtásra vonatkozóan, a tettes szándékát nem erősítette, a sértettet nem bénította.

[81] A rablás bűncselekmény csak egyenes szándékkal követhető el, kétszeresen célzatos bűncselekmény, célja egyrészt a dolog elvétele, a jogtalan eltulajdonítás. Ha a kétszeres célzat hiányzik, a cselekmény nem minősíthető rablásnak. Célja a dolog elvétele, és jogtalan eltulajdonítása. A telefon vonatkozásában nem az volt a cél, hogy jogtalanul eltulajdonításra kerüljön, hanem az volt a cél, hogy azt visszaadják, csak addig tartották meg, míg helyette pénzt, vagy parfümöt hoz ki a sértett. Egy megváltás történik, önbíráskodás vagy kényszerítés bűncselekmény valósul meg. A jogtalan eltulajdonításon túl a kényszerítés célja a lopott dolog megtartása. Terhelt3 III.r. vádlott tudattartama e rablási cselekményre nem terjedt ki.

[82]

A büntetés kiszabás körében kérte az ügyész által megjelölt további súlyosító körülmények mellőzését, felhívta a figyelmet arra, hogy védenca büntetlen előéletű, más eljárás nem folyt ellene, bűnszegedként követte el a cselekményeket. Rendezett családi körülmények között él, melyet maga teremt elő. Párja van, gyermeke született, bejelentve dolgozik. Az időmúlás nyomatéka nagy, a vádlott letartóztatásban is volt.

[83] Utalt arra, hogy az 56. BK vélemény kimondja, hogy a büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem az ügy tényeire vonatkoztatva egymással egybevetve kell értékelni. Nem a számuk, hanem hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. A sértettek nagy része megbocsátott, kezet fogott, még az is elnézést kért, aki ugyanazt mondta, hogy nem követett el semmit. A büntetés további

enyhítésére, akár enyhítő szakasz alkalmazására látott lehetőséget. Utalt arra, hogy bűnsegély esetén kétszeres leszállásnak is helye van.

[84] Terhelt4 IV.r. vádlott meghatalmazott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését felmentésért fenntartotta.

[85] Álláspontja szerint a törvényszék ítélete részben megalapozatlan, mert hiányos (Be.592.§ (2) bekezdés a) pont), részben felderítetlen (Be.592.§ (2) bekezdés b) pont), a megállapított tényállás ellentétes az ügyiratok tartalmával (Be.592.§ (2) bekezdés c) pont), valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett (Be.592.§ (2) bekezdés d) pont), továbbá a cselekmények jogi minősítése is téves. A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége során indokolási kötelezettségének sem tett megfelelően eleget.

[86] Tételesen hivatkozott azon bizonyítékokra, amelyek meglátása szerint az egyes tényállási pontok tekintetében a rablások vonatkozásában védence ártatlanságát támasztották alá, a törvényszék bizonyíték értékelését tévesnek tartotta, és nem kellően indokoltak.

[87] Véleménye szerint a másodfokú eljárásban a megalapozatlanság kiküszöbölése lehetséges, nem jelenti a bizonyítékok újraértékelésének tilalmát.

[88] A jogi indokolás körében felhívta a figyelmet arra, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott pusztá jelenlétét nem lehet bűnsegédi közreműködésként értékelni. A BH.2003.139. számon közzétett eseti döntés szerint ugyanis „nem értékelhető pszichikai bűnsegélyként a bűncselekmény elkövetésének helyszínén való pusztá jelenlétben megnyilvánuló olyan passzív magatartás, amely a tettesre nem gyakorol szándékerősítő hatást.

[89] A Btk.14.§ (2) bekezdése alapján bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. A fizikai bűnsegéd a tettesi alapcselekmény külső feltételeinek megteremtésében működik közre. A pszichikai bűnsegéd pedig a tettesnek a bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékát erősíti, pl. tanácsokkal látja el arra nézve, hogyan követheti el a cselekményt, biztatja az elkövetési magatartás folytatására, előzetesen megígéri neki, hogy a bűncselekmény elkövetése után segítséget nyújt a meneküléséhez vagy a bűncselekményből származó dolog elrejtéséhez.

[90] Az az eljárás során nem derült ki, hogy az ügyészség ezek közül melyik bűnsegédi alakzattal vádolta IV. r. vádlottat, ez az ítéletből sem derült ki.

[91] Bűnsegély esetén csak szándékos segítségnyújtásról lehet szó, ami azt jelenti, hogy a bűnsegéd tudatának át kell fognia azt a szándékos bűncselekményt, amihez segítséget kíván nyújtani, tudnia kell, mit akar a tettes. A bűnsegédnek továbbá tisztában kell lennie saját tevékenységével és annak a tettesre gyakorolt hatásával. A bűnsegéd tudatának ki kell terjednie a tettesi alapcselekmény tényállási elemeire, valamint arra, hogy az ő magatartása alkalmas az alapcselekmény megvalósításának elősegítésére. Eseti döntés (BJD 3584) mondja ki, hogy: „a passzív magatartás csak akkor lehet pszichikai bűnsegély, ha vagy a sértett

védekezésére hat bénítóan, vagy pedig a tettesre gyakorol szándékerősítő hatást. A pusztá jelenlét a bűncselekmény elkövetésének helyszínén nem értékelhető pszichikai bűnsegélyként.”

[92] Büntetőjogi felelősség az elkövetési magatartást ki nem fejtő, jelen lévő személyt csak akkor terheli, ha tud a tettes bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékáról, a tettel szándékegységben van, a jelenléte szándékerősítőleg hat a tettesre, mely IV.r. vádlott tekintetében helyes mérlegeléssel megállapított tényállás alapján nem állapítható meg.

[93] A törvényszék a bűnsegédként tanú10 sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében azzal indokolta a IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását, hogy a IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottaknak tudniuk kellett azt, hogy tanú10 nem önszántából, hanem a korábbi fenyegetés hatására tartózkodik a gépjárműben, továbbá azzal, hogy a IV., VI. és VII.r. vádlottak támogató jelenlétükkel a sértett fogvatartását elősegítették.

[94] A törvényszék nem indokolta azt, hogy a tanú10 sérelmére megvalósított bűncselekmény elkövetésekor a másik gépjárműben tartózkodó Terhelt4 IV.r. vádlottnak miért kellett volna tudomással bírnia arról, hogy tanú10 sértett önszántából, vagy Terhelt1 I. r. vádlott kényszerítése miatt maradt-e a gépjárműben. A törvényszék azt sem jelölte meg, hogy a támogató jelenlét pontosan mit takar és azt Terhelt4 IV.r. vádlott mivel valósította meg.

[95] Tekintettel arra a tényre, hogy Terhelt4 IV.r. vádlottnak nem volt tudomása Terhelt1 I.r. vádlott szándékáról, így Terhelt1 I.r. vádlottal nem cselekedett szándékegységben. Terhelt1 I.r. vádlott bement a házba tanú6sal, így Terhelt4 IV.r. vádlott szándékerősítőleg sem tudott hatni Terhelt1 I.r. vádlottra. A bűnsegédi közreműködés megállapíthatóságának feltételei Terhelt4 IV.r. vádlott esetében a törvényszék megállapításaival ellentétben a tanú10 sérelmére elkövetett bűncselekmény esetében sem valósultak meg.

[96] Mindezeken túlmenően álláspontja az volt, hogy a tanú6 sértett családjának házában elkövetett cselekmények során tanú10 nem lett megfosztva a személyi szabadságától. tanú10 sértett kihallgatása alkalmával nem tett említést arról, hogy a másik kocsiban ülő személyektől tartott volna, miattuk nem hagyta volna el a gépkocsit és jelenlétük bármilyen további félelmet keltett volna benne. Úgy nyilatkozott, hogy a gépkocsi nem volt zárva, de nem akarta az tanú10t magára hagyni, ezért nem ment el onnan. Amikor Terhelt1 I. r. vádlott tanú6sal visszaért, már kiszállt a kocsiból.

[97] Személyi szabadság megsértésének büntette nem valósult meg, így ahhoz Terhelt4 IV. r. vádlott nem is tudott segítséget nyújtani.

[98] Védencc felmentését kérte a rablás büntettek bűnsegédi alakzatának és személyi szabadság büntetének bűnsegédi alakzata vádja alól.

[99] Terhelt5 V.r. vádlott védője fellebbezése indokolásában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, az abból levont jogi következtetése is helytálló.

[100] A joghátrány tekintetében az elsőfokú bíróság gondosan mérlegelte az elkövetés körülményeit, arányos büntetést alkalmazott a fiatal felnőtt terhelt5vel szemben. Hivatkozott arra, hogy jelenleg is példás családi életet él, tanulmányokat folytat.

[101] Az V. r. vádlott részletes vallomást tett és ebből azt kell megállapítani, hogy nem vitásan találkozott egy baráti társasággal, azonban azt is hangsúlyozni kell, hogy semmilyen tevőleges magatartása nem volt a minősítésben írt bűncselekményekkel kapcsolatosan. Senkit nem bántalmazott, senkitől semmilyen tárgyat nem vett el, a magatartása nem volt kihívó, nem volt félelemkeltő. A magatartása nem volt szándékegységben a többi vádlottal, gyakorlatilag csak nézője volt a cselekményeknek.

[102] Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elvetését kérte. Az ügyészség nem hozott fel olyan tényt vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, így annak helybenhagyását indítványozta.

[103] Terhelt6 VI.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a 2/a. történeti tényállás hiányosságára utalt, mert nem előre kitervelt rablás volt, a találkozás spontán volt, VI.r. vádlott egyáltalán nem készült bűncselekmény elkövetésére. Hivatkozott ebben a körben védence nyomozati vallomására, miszerint „Mi nem állapotunk meg az név4 abban, hogy közösen elveszünk név5 bármit, vagy hogy fogjuk csinálni. Nem beszéltünk meg semmit előre. Az név4 csak így magától elkezdte kiosztani a feladatokat és kész.”

[104] Ezt a vallomást tárgyalási szakban is megerősítette, miszerint: „név4 rögtön kiosztotta a szerepeket a vasútállomáson. Amikor név4 kiosztotta a szerepeket, a terveit nem árulta el nekünk.”

[105] A cselekmény megtörténte VI.r. vádlott nem terhelt1 mellett ült, az ő későbbi tudattartalmát, kijelentéseit nem ismerhette. A két gépjármű között semmilyen kommunikáció nem volt, egyszerűen az egyik gépkocsi a másikat követte. VI.r. vádlott név6 későbbi elkövetési magatartását sem ismerhette, nem tudhatta azt sem, hogy név6 erőszakot vagy fenyegetést akar-e alkalmazni.

[106] A vádiratban megjelölt cselekmények közül VI.r. vádlott egy cselekményben vett részt, ez csak arra utalhat, hogy a többiek gondolkodását, cselekvéseit tapasztalati tudás hiányában nem ismerhette. Abban a helyzetben, melybe belekerült, egy dolgot akart, kikeveredni onnan, benne volt egy szituációban, melyben saját maga is félt.

[107] A cselekményeket végig az I.r. vádlott irányította, ő volt az, aki a többiek későbbi helyzetét megállapította. Akkor, amikor a sértettek a gépkocsiba szálltak, ebben a gépkocsiban nem volt bent VI.r. vádlott. név7 azt vallotta, hogy név6 színpadiasan egy videót indított el és bediktáltatta a sértettek neveit. „Olyan egyáltalán nem volt, hogy név8 kiabált

volna át a másik kocsiból. Hideg volt, nem volt lehúzva az ablak és nem kiabált senki semmit”.

[108] Az ítéletben az elsőfokú bíróság nem állapította meg a váddal ellentétben, hogy VI.r. vádlott átkiabált volna az egyébként a hideg miatt felhúzott ablakot lehúzva, hogy „szét lesz baszva a szátok”.

[109] A védelem álláspontja szerint a VI.r. vádlott cselekménye rablás előkészületeként értékelendő.

[110] A 2/b tényállási pontban foglaltakhoz VI.r. vádlott elkövetési magatartással nem járult hozzá, erre nézve a vádirat sem jelölt meg tettesi, de még részesi magatartást sem.

[111] Bűnsegély esetén csak szándékos segítségnyújtásról lehet szó, ami azt jelenti, hogy a bűnsegéd tudatának át kell fognia azt a szándékos bűncselekményt, amihez segítséget kíván nyújtani, vagyis tudnia kell, mit akar a tettes. A bűnsegédnek továbbá tisztában kell lennie saját tevékenységével és annak a tettesre gyakorolt hatásával. A bűnsegéd tudatának ki kell terjednie a tettesi alapcselekmény tényállási elemeire, valamint arra, hogy az ő magatartása alkalmas az alapcselekmény megvalósításának elősegítésére.

[112] Az ügyészi perbeszédre reagálva kitért arra, hogy amennyiben igaz is lenne, hogy VI.r. vádlott részesedni akart az elvett dolgokból vagy látta, hogy az egyik sértett értékeket hoz ki a házból, akkor sem valósít meg a cselekvőséget illetően tettesi vagy részesi magatartást. Bármely szándékerősítő hatás ellen szól az is, hogy a cselekmény során a IV.r. vádlott időközben átvált abba a gépkocsiba melyben VI.r. vádlott ült és a helyére a fiatal roma származású nő, az I.r. vádlott ismerőse szállt be. Az I.r. vádlottnak semmilyen segítség sem kellett a cselekmény elkövetéséhez.

[113] A védő meglátása szerint a VI.r. vádlott magatartása a 2/a. tényállási tekintetében lehet bűnsegédi, részesi alakzat keretei között elmarasztaló ítéletet hozni, a 2/b. tényállási pont tekintetében az ellene emelt vád alól fel kell menteni.

[114] Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság méltányos ítéletének helybenhagyását.

[115] Terhelt VII.r. vádlott meghatalmazott védője írásbeli fellebbezése indokolásában védence felmentését kérte valamennyi tényállási pontban terhére rótt bűncselekmény vádja alól.

[116] Álláspontja szerint a megállapított tényállás megalapozatlan, mert hiányos, részben felderítetlen, nem felel meg az iratok tartalmának és tényből tényre is helytelen következtetést tartalmaz.

[117] A törvényszék által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban megalapozottá tehető. Részletesen felsorolta azon bizonyítékokat, amelyek alapján VII.r. vádlottra felmentést megalapozó tényállás állapítható meg.

[118] Sérlemelte, hogy a törvényszék a téves következtetések levonásánál és az iratellenes megállapításoknál indokolási kötelezettségét is hiányosan teljesítette.

[119] IV.r. vádlott védőjével mindenben egyező jogi indokolást adott abban a körben, hogy védence miért nem minősülhet pszichikai bűnsegédnek sem a rablási cselekménynél, a pusztá jelenléte, illetve, hogy az autót vezette, nem teszi lehetővé büntetőjogi felelősségének megállapítását. Kitért arra is, hogy VII.r. vádlott miért nem lehet a személyi szabadság megsértése büntettének bűnsegéde, ebben a körben is V.r. vádlott védőjével azonos jogi indokolást adott. A bűncselekmények hiányára utalás során érvei azonosak voltak IV.r. vádlott védőjével, ugyanazon eseti döntéseket hivatkozták meg.

[120] Az ítéltábla az ügyet a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésre tűzte, tárgyalás kitűzését tanú7 tanú magánindítványának beszerzése végett nem tartotta indokoltnak. Az ügyész bizonyítási indítványát elutasította.

[121] A bíróság a Be.6.§ (1) bekezdése szerint vád alapján ítélezik. A (2) bekezdésben írtak alapján a vádról kell dönteni, azon túl nem terjeszkedhet. A (3) bekezdés alapján a bíróság csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. A fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltak szerint a vád tényei között szerepel, hogy I.r. vádlott éjjel bement tanú7 sértett akarata ellenére annak lakásába, tehát értelmezése szerint annak ellenére bizonyítást kellett volna e cselekményrészletre lefolytatnia az elsőfokú bíróságnak, hogy e bűncselekményt az ügyészség a vádban nem minősítette, nem kérte e cselekményért a vádlott büntetőjogi felelősségre vonását.

[122] Az ítéltábla megítélése szerint – szemben a fellebbviteli főügyészség álláspontjával – nem szerepel a vádban az, hogy a házijog sértettjének, tanú7 akarata ellenére ment be I.r. vádlott annak lakásába. Az szerepel, hogy közölte I.r. vádlott tanúlsal, hogy ő is bemegy vele a házba körülnézni, ezt a kk. tiltakozása ellenére meg is tette, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás is ezt tartalmazza.

[123] Az igen hosszú elsőfokú eljárásban jelenlévő ügyész nem tett bizonyítási indítványt tanú7 megnyilatkoztatására a magánindítvány előterjesztésével kapcsolatosan, ekörben bizonyítási indítványa nem volt, vádat nem módosított.

[124] Mindebből levonható az a következtetés, hogy e cselekményért az ügyészség nem kérte az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonását annak ellenére sem, hogy tanú7 tanúként kihallgatásra került, és az ügyész nem intézett hozzá kérdést a magánindítvány előterjesztésével kapcsolatban.

[125] A Btk.221.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő magánlaksértés büntette a Btk.231.§ (2) bekezdése szerint kizárólag magánindítványra

büntethető. A (3) bekezdése szerinti tudomásszerzéstől számítandó 30 napos indítványtételi határidő a Be.378.§ (4) bekezdése alapján kitolódhat, attól a naptól kell számítani, amikor a jogosult a hatóság felhívásáról tudomást szerzett, tehát az a bírósági eljárásban is beszerezhető.

[126] Az ítéltábla megítélése szerint ugyanakkor ez nem történhet meg a másodfokú eljárásban. Jelen ügyben a vádat az ügyészség képviseli, a magánindítvány hiányát az ügyész az elsőfokú eljárásban nem sérelmezte, a házijog sértettjének nyilatkoztatásának szükségességére nem hívta fel a bíróság figyelmét, bizonyítási indítványa nem volt, e cselekményért nem kívánt büntetőjogi felelősségre vonást. A vád kiterjesztésére nem került sor, az pedig alapjog, hogy a vádlott tudomással bírjon arról, hogy mely cselekmény miatt emeltek vádat ellene, és mely cselekmény kapcsán kell védekeznie. A vád leíró része azt tartalmazza, hogy tanúl tiltakozása ellenére ment be vele a lakásba I.r. vádlott körülnézni az éjszakai órán. Mindez automatikusan nem jelenti azt, hogy a bíróságnak kötelező lett volna nyilatkoztatnia hivatalból az édesapát, tanú7t a magánindítvány előterjesztése tárgyában, az elsőfokú bíróság részéről nem történt eljárási szabálysértés. A bíróság pártatlanságába vetett bizalom aláásását jelentené, ha a bíróság kérne magánindítványt tanútól olyan cselekmény kapcsán, amelyet az ügyészség nem pontosan írt körül és nem minősített.

[127] A vád kiterjesztésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség a Be.538.§ (4) bekezdése szerint, ezért az ítéltábla az ügyészi indítványban foglaltak ellenére tanú7t nem idézte, tárgyalást nem tűzött ki.

[128] Emellett kimondható az is, hogy e cselekménynek a vád tárgyává tett súlyosabb bűncselekmény miatt sem lenne jelentősége. Az eljárást a Be.567.§ (1) bekezdés f) pontjában írt jogcímen pedig azért nem szükséges megszüntetni, mert magánindítvány sem került előterjesztésre tanú7 részéről az elsőfokú bíróság eljárásban az ügydöntő határozat meghozatala előtt, ezért a másodfokú eljárásban nincs olyan további bűncselekmény a magánindítvány nélkül, amelyről a büntetőjogi főkérdést illetően érdemben dönteni kellene.

[129] A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az írásbeli átiratban foglaltakat ismételte meg.

[130] I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban kifejtetteket megismételte, azzal egészítette ki, hogy az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását kérte.

[131] Utalt arra, hogy az I.r. vádlott által elkövetett bűncselekmények adott bűncselekmény kategórián belül enyhébbnek minősülnek, erre helyesen az elsőfokú bíróság is utalt, I.r. vádlott esetében mégsem értékelte.

[132] Az ítélet belső arányosságát is kritikával illette, álláspontja szerint I.r. vádlott eltúlzottan súlyos büntetést kapott. Esetében az időmúlás enyhítő körülményként értékelése is

elmaradt. I.r. vádlottnak gondoskodnia kell a családjáról, az eljárás megindulásakor házasodott.

[133] Elsődlegesen felmentést, másodlagosan a büntetés enyhítését, harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[134] II.r. vádlott védője perbeszédében tájékoztatta az ítéltáblát arról, hogy II.r. vádlottat a városi bíróság a 2024. január hó 19. napján jogerős 1.Bpk. 1346/2023/7. számú büntetővégzésével becsületsértés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.

[135] Az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat fenntartotta, azt azzal egészítette ki, hogy az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását is kérte.

[136] III.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat olvasta fel.

[137] Elsődlegesen felmentést, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy védence kedvező személyi körülményeire tekintettel megtorlást nem érdemel, a vádlottnak gyermeke született, dolgozik, példás családi életet él.

[138] IV.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat fenntartotta, indítványa az volt, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és IV.r. vádlottat minden vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel.

[139] V.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat azzal egészítette ki, hogy V.r. vádlott az eljárásban részletes vallomást tett, találkozott egy ismerős társasággal, rossz döntéseket hozott. Nem volt a jelenléte szándékerősítő, erre I.r. vádlottnak nem is volt szüksége. tanú6 sértett mindezt megerősítette, elmondta, hogy V.r. vádlott csak ott állt, nem csinált semmit, csak nézője volt az eseményeknek.

[140] Figyelemmel arra, hogy V.r. vádlott jelenleg példás családi életet él, kérte az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását, az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[141] Fellebbezését kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn.

[142] VI.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat tartotta fenn.

[143] VII.r. vádlott védője azt kérte, védencét az ítéltábla valamennyi vádpontban írt bűncselekmény vádja alól mentse fel, egyebekben az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat fenntartotta.

[144] I.r. vádlott felszólalásában bocsánatot kért a sértettektől, vádlott-társaitól és a tanúktól.

[145] II.r. vádlott felszólalásában arról adott számot, hogy a cég3-név12 Kft. alkalmazásában dolgozik.

[146] III.r. vádlott felszólalásában megváltozott életkörülményeire nyilatkozott, előadta, hogy 2023. április hó 12. napján név9 utónevű gyermeke született, akit élettársával közösen nevelnek. Jelenleg az Kft.2 alkalmazásában autóértékesítőként nettó 250.000 forint jövedelemmel rendelkezik, a munkaviszony kezdete 2023. október hó 2. napja. Előadta, hogy az elsőfokú döntést tudomásul vette, sajnálja, hogy ott volt a cselekményeknél. Új eljárás nem indult vele szemben, példás életet él.

[147] IV.r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy törekszik a jóra, sajnálja, hogy jelen volt az elkövetésnél. Jelenleg munkahelye megszűnése miatt nem dolgozik, azonban a cég1 céghez beadta a pályázatát, visszajelzést még nem kapott.

[148] V.r. vádlott felszólalásában sajnálta a történeteket, ígérte, hogy a jövőben nem fog bűncselekménybe keveredni. Jelenleg is élsportoló, munkahelye azonos.

[149] VI.r. vádlott előadta, hogy 5 hónapja a cég2 gyógyszeripari vállalatnál gépkezelő-operátor foglalkozású, jövedelme 450.000 forint. Új eljárás nem indult ellene, rendezetten él.

[150] A vádlottak közül az V.r. vádlott élt az utolsó szó jogának lehetőségével, megbánását fejezte ki amiatt, hogy belekeveredett a bűncselekménybe.

[151] Az ítéltábla II.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátásra tekintettel a próbára bocsátással érintett ügyet egyesítette jelen büntetőügyhöz a Be.486.§ (1) bekezdése alapján.

[152] A VI.r. vádlottnak és a védőknek a fellebbezése a felmentésekre irányulóan és az enyhítést célzó részükben nem alaposak, az ügyészi fellebbezés a minősítés változtatást

érintően alapos, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtak a minősítést illetően nagyobb részben helytállóak, a súlyosításra vonatkozó ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

[153] A másodfokú bíróság a felülbírálat tárgyát képező ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással a Be.590.§ (1) bekezdése alapján felülbírálta.

[154] A Be. 590.§ (2) bekezdése szerint, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki milyen okból fellebbezett, jelen ügyben a felülbírálat teljeskörű.

[155] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, köztük a fiatakorúakra vonatkozó speciális szabályokat is.

[156] Itt szükséges utalni arra, hogy az eljárás korábbi szakaszában Terhelt4 IV.r. vádlott védője hivatkozott a törvényes vád hiányára, mert álláspontja szerint a vádlott cselekményei nem voltak kellően körülírva a vádban. A másodfokú bíróság megítélése szerint fel sem vetődik, hogy a vád ne lett volna törvényes, ne kerültek volna abban tételesen, személyre szabottan meghatározásra a vádlotti cselekvések és tudattartalom.

[157] VI. rendű vádlott védőjének hivatkozása az elsőfokú eljárásban, és I.r. vádlott védőjének utalása a fellebbezés indokolásában a VI.r. terhelt gyanúsított kihallgatásán történt törvénysértéssel kapcsolatban nem fog helyt. A nyomozóhatóság a védő idézésével kapcsolatban a Be.113.§ (4) és (5) bekezdésében írtakat helytállóan alkalmazta. E törvényhelyek szerint, ha az eljárási cselekmény sürgőssége indokolja, a terheltet érintő eljárási cselekmény esetén a védő idézése, értesítése oly módon is kibocsátható, hogy a védő azt az eljárási cselekmény előtt két órával kapja meg. Az idézett hozzájárulása esetén a (3) és (4) bekezdésben meghatározott időközön belüli időpontra is kibocsátható az idézés, illetve az eljárási cselekmény ezen időpontokon belül is megkezdhető. A terhelt a védelem jogától nem volt megfosztva, gyanúsított vallomását a bizonyítékok köréből nem kell kirekeszteni. Hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés az elsőfokú eljárásban nem történt.

[158] A törvényszék a bizonyítási eljárást a Be.163.§ (1) bekezdésében írt jelentős tényekre lefolytatta, többnyire megalapozott tényállást állapított meg.

[159] Egyetértett az ítéltábla a 224-V. számú végzésben írt további bizonyítási indítványok elutasításával is. Az informatikai szakértő kirendelésének elutasítása azért is indokolt volt, mert II. és III.r. vádlott telefonja által mutatott képernyő idő meghatározása nem vitte volna előre a bizonyítást, más is nézhette a telefont, az bármikor átadható, másrészt pedig a további bizonyítékok kizárták annak a megállapíthatóságát, hogy II. és III.r. vádlott

nem tudták, mi zajlik körülöttük, mert a telefonjukon játszottak. A törvényszék indokolásában (ítélet [306] bekezdés) helyesen ezt a lehetőséget kizárta.

[160] Az ítéltábla megállapította, hogy a vádlottakra vonatkozó személyi rész kiegészítésre szorul a nyilvános ülésen előadottak és becsatolt dokumentumok, valamint az erkölcsi bizonyítványok alapján:

[161] Terhelt1 I.r. vádlottra vonatkozóan:

[162] A Gödöllői Járásbíróság a 2016. szeptember 28. napján jogerőre emelkedett 7.B.3/2015/22. számú ítéletével fogolyszökés vétsége miatt 8 hó, végrehajtásában 2 évre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte, mely büntetés végrehajtását a bíróság2 8.B.10.059/2019/188. számú határozatával rendelte el.

[163] A Gödöllői Járásbíróság a 12.B.14/2020/23. számú, 2020. október 13 napján kelt – a bíróság1 5.BF.609/2020/6. számú határozatával 2021. február 17 napján jogerőre emelkedett – ítéletével fogolyszökés vétsége miatt mondta ki bűnösnek, mint visszaesőt 1 év börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint elrendelte a bíróság2 10.B.32.208/2016/84. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónapi börtönbüntetés végrehajtását.

[164] A bíróság2 a 2018. január 27-én elkövetett csoportosan elkövetett rablás és más bűncselekmények miatt 2020. szeptember 17. napján kihirdetett 8.B.10.059/2019/188. számú – a Fővárosi Törvényszék 27.BF.5388/2021/33. számú 2021. június 18 napján jogerőre emelkedett ítéletével 7 év fegyházban letöltendő szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelte a Gödöllői Járásbíróság 7.B.3/2015/22. számú ítéletével kiszabott 8 hó fogházbüntetés végrehajtását. A vádlott jelenleg ezt a szabadságvesztés büntetését tölti.

[165] A bíróság2 a 2019. május 3. napján elkövetett lopás büntette miatt a 2021. november 24. napján kihirdetett 20.B.30.657/2021/7. számú – a Fővárosi Törvényszék 31.BF.IX.5219/2022/6. számú 2022. június 9. napján jogerőre emelkedett – ítéletével 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[166] A bíróság2 a 2018. január 18. napján elkövetett lopás büntette miatt a 16.B.30.501/2021/43. számú 2022. február 24. napján kihirdetett – a Fővárosi Törvényszék 24.BF.6852/2022/12. számú határozatával 2022. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett – ítéletével mint különös visszaesőt 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[167] A Budakörnyéki Járásbíróság a 2017. november 17. napján elkövetett lopás vétsége és más bűncselekmény miatt mint különös visszaesőt a 2021. május 10. napján kihirdetett 7.B.74/2019/60. számú – a bíróság1 1.BF.433/2021/18. számú határozatával 2022. október 10. napján jogerőre emelkedett ítéletével 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[168] A Gödöllői Járásbíróság a 2021. december hó 7. napján kelt és jogerőre emelkedett 25.B.46/2021/26. számú ítéletével a 2019. október hó 12. napján elkövetett garázdaság büntette miatt 90 nap elzárásra ítélte.

[169] A bíróság² ügyszám⁴ számú ítélete [61] a Fővárosi Törvényszék 22.FKF.6035/2015/5. számú határozatával emelkedett jogerőre. A szabadságvesztés kitöltésének napja 2017. szeptember 18.

[170] Az Esztergomi Járásbíróság 5.B.339/2018/28. számú, a Tatabányai Törvényszék 10.BF.182/2019/10. számú határozatával 2019. október 1. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2017. november 26. napján bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 80 napi elzárásra és 2 év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[171] Az Ózdi Járásbíróság a 7.BPK.14/2020/3. számú, 2020. január 31. napján kelt, 2020. február 24. napján jogerőre emelkedett határozatával a 2019. május 4-én elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte, melyet a Miskolci Törvényszék BV Csoportja a 8.BV.2862/2020/3. számú határozatával szabadságvesztésre változtatott át.

[172] Az elsőfokú bíróság által a korábbi elítélések között feltüntetett, a bíróság² ügyszám⁵ számú határozatával kiszabott 100 óra közérdekű munka büntetés, valamint a város²ⁱ bíróság³ ügyszám⁶ számú ítéletével kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés megjelenítését az ítéltábla mellőzi a Btk.97.§ (2) bekezdése alapján.

[173] Terhelt² II.r. vádlottat a város²ⁱ bíróság³ a 2024. január hó 19. napján jogerős 1.Bpk.1346/2023/7. számú végzéssel 1 rb. becsületsértés vétsége [Btk.227.§ (1) bekezdés a) pont] egy év időtartamra próbára bocsátotta, megállapította, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.

[174] Jelenleg a cég³-név¹² Kft-nél dolgozik.

[175] Terhelt³ III.r. vádlott egy kiskorú egy éves gyermek eltartásáról gondoskodik, élettársi kapcsolatban él, az Kft.² alkalmazásában autóértékesítőként havi jövedelme nettó 250.000 forint.

[176] Terhelt⁴ IV.r. vádlott jelenleg nem rendelkezik munkahellyel, mert az néhány hete megszűnt, a cég¹ céghez nyújtott be pályázatot, ahonnan visszajelzést még nem kapott.

[177] Terhelt⁶ VI.r. vádlott a cég² gyógyszeripari vállalt alkalmazásában gépkezelő-operátor foglalkozású, havi jövedelme 450.000 forint.

[178] A Gödöllői Járásbíróság a 2023. július hó 16. napján jogerős 6.Bpk.411/2023/2. számú határozatával a 2022. október hó 20. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 340.000 forint pénzbüntetésre, 1 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[179] Rögzíti az ítéltábla, hogy III. és V. rendű vádlott sem állt még bíróság előtt.

[180] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás döntő részben megalapozott, az a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján csak minimális kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

[181] A történeti tényállás 4/b. tényállási pont második mondatát [120] kiegészíti azzal, hogy Terhelt3 III.r. vádlott az anyósülésen ült. (vádlotti és sértetti vallomások alapján)

[182] II.r. vádlott vonatkozásában – a próbára bocsátással érintett – a város2i bíróság3 1.Bpk.1346/2023/7. számú ügyében megállapított tényállást az ítéltábla a tényállásba emeli az ítélet [123] bekezdését követően:

[183] név10 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak – akiket más ügyben elrendelt letartóztatásban a város2 III. kerület, Szőlő utca 60. szám alatt lévő EMMI város2i Javítóintézetében tartottak fogva – 2021. november 21. napján a délelőtti órákban a név11 nevelő által vezetett tanórán obszcén, részben szexuális tartalmú, illetve munkakörének ellátásával kapcsolatos becsmérlő megjegyzéseket tettek a sértettre. Ennek során őt „deszkának” és „sílécnek” nevezték, közölték vele, hogy neki „nincs agya” ahhoz, hogy részükre foglalkozást tartson, illetve provokálása és megalázása céljából tőle azt kérdezték, hogy a „20 centis farok jó-e neki”, illetve Terhelt2 II. rendű vádlott őt olyan módon provokálta, hogy felszólította, hogy legyen „nedves”, mire név10 I. rendű vádlott közölte, hogy a sértett „nem nedves, hanem száraz”.

[184] A vádlottak magatartása sértette név11 nevelő sértett emberi méltóságát.

[185] A tényállás e kiegészítésekkel a másodfokú eljárásban irányadó volt a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.

[186] I., II.r., IV.r. és VII.r. vádlott védőjének a tényállás megalapozatlansági hibáival kapcsolatosan kifejtett érvei nem fogadhatók el, azok a bizonyítékok felülmérlegelésére irányulnak, melyre megalapozottan megállapított tények mellett a másodfokú eljárásban nincs mód. Utalni kell arra, hogy a védők által felsorolt mérlegelési hibák nem voltak tetten érhetőek. A törvényszék részéről valamennyi, a Be.167.§ (1) és (2) bekezdésben írt felhasznált bizonyíték iratszerűen felsorolásra került, a Be.167.§ (3) és (4) bekezdése szerinti mérlegelő tevékenység helytálló, a logika szabályainak – szemben a védői érveléssel – megfelel, példaértékű.

[187] Az indokolási kötelezettséget maradéktalanul teljesítette az elsőfokú bíróság, meggyőző indokát adta, hogy a vádlottak vallomását miért nem fogadta el, és mely bizonyítékok alapján látta úgy, hogy a vádlottak bűnössége a vád tárgyát képező bűncselekményekben megállapítható.

[188] A törvényszék minden esetben - helyesen - a vádlottak javára mérlegelt akkor, amikor kételye keletkezett valamely tény megállapíthatóságával kapcsolatban, több esetben eltért a vád tényeitől a vádlottak javára, amely enyhébben minősülő bűncselekmények megállapítását is eredményezte egyes esetekben.

[189] A további, védők által is említett azon tudati tény pedig logikai következtetéssel nem volt levonható, hogy az I.r. vádlotton kívüli vádlottak, különösen azok, akik a kísérő gépkocsiban ültek, nem tudtak semmiről, nem erősítették I.r. vádlottat az elkövetésben, illetve nem gyengítették a sértettek ellenállásának lehetőségét. Az sem volt megállapítható - szemben a védői érvelésekkel -, hogy a vádlottak ne tudtak volna I.r. vádlott szándékairól, ne lett volna közöttük semmilyen tudati kapcsolat.

[190] I.r. vádlott védőjének érvelése a bizonyíték értékelés körében valamennyi tényállási pont tekintetében, II.r. vádlott védőjének pedig az 1/a és 1/b tényállási pontokra vonatkozóan az elsőfokú bíróság által már elvetésre került, az ezzel kapcsolatos álláspontját az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

[191] Szükséges hangsúlyozni azt is, hogy nem fognak helyt azon védői érvelések, hogy a sértettek vallomása alapján sem lett volna tényként megállapítható, hogy a több elkövető félelmet keltett a sértettekben, és az ellenállás lehetőségét csökkentette.

[192] I.r. vádlott védőjének érvelésével szemben tanú6 sértett éppen úgy nyilatkozott a 200. számú jegyzőkönyv 12. oldalán, hogy a több ember miatt félelmet érzett. A 14. oldalon rögzítetten azt vallotta, hogy azért voltak többen, hogy erősítsék egymást, rá ez hatással volt.

[193] Az V.r. vádlott védőjének hivatkozásával szemben pedig a 148. számú jegyzőkönyv 10. oldalán rögzítetten e tanú azt mondta, Terhelt5 ott volt I.r. vádlott mellett, mint egy erőember.

[194] Azon védői példálózások a ténymegállapítások körében, amelyek arra irányultak, hogy másként kellett volna tekintetben a bizonyítékokat mérlegelni, nem fogadhatók el.

[195] Felmentésre bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában egyetlen esetben sem volt törvényes lehetőség, büntethetőséget kizáró vagy korlátozó ok sem volt megállapítható.

[196] Okszerűen következtetett a törvényszék a vádlottak bűnösségére valamennyi bűncselekmény vonatkozásában.

[197] Terhelt² II.r. tekintetében az ítéltábla a város²i bíróság³ mint fiatalkorúak bírósága 1.Bpk. 1346/2023/7. számú határozatának a próbára bocsátást kimondó rendelkezését a Be. 564.§ (3) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, az alkalmazott próbára bocsátást a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, mert a próbára bocsátott vádlottat a próbára bocsátás előtt elkövetett cselekmény miatt a próbaidő alatt elítélte, és vele szemben az ott megállapított becsületsértés vétsége [Btk. 227.§ (1) bekezdés a) pont] miatt is büntetést szabott ki. (54. BK vélemény a próbára bocsátás egyes kérdéseiről)

[198] Ilyen esetben a próbára bocsátást elrendelő ítélet a tényállás, a büntetőjogi felelősség és a jogi minősítés kérdésében - res iudicatát képezve - köti az utóbb eljáró bíróságot, minthogy e vonatkozásban a vád tárgyává tett cselekményt a próbára bocsátást alkalmazó bíróság már jogerősen elbírált.

[199] Az ügyek egyesítése folytán a bíróság határozatának tartalmaznia kell a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállást is, és valamennyi – a próbával érintett, valamint az újabb ügy tárgyát képező – bűncselekmény miatt általában halmazati büntetést kell kiszabni. (54. BK vélemény III/2. pont)

[200] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében csak minősítésbéli hibát kellett korrigálni, egy rb. rablás büntette kísérletében [Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés c) pont] (4/b pont) I., II. és III.r. vádlott bűnösségének megállapítását az ítéltábla mellőzte, e cselekményeket az ügyészség sem minősítette, külön felmentő rendelkezés meghozatalának nem volt helye.

[201] A cselekmények minősítésével kapcsolatos ügyészi és védői észrevételek ugyanakkor részben alaposak.

[202] Az ügyészi érvelés kapcsán kell rámutatni arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen a folytatólágosság egységébe sorolta az alábbi cselekményeket: az 1/b - 4/a pontok (tanú1 sérelmére elkövetett rablás), az 1/a – 2/a pontok (kk. tanú10 sérelmére elkövetett rablás), a 2/b – 4/b pontok (kk. tanú10 sérelmére elkövetett emberrablás).

[203] A Btk.6.§ (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólágosan elkövetett bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.

[204] Az 1. pontban írt cselekményt 2019. október végén, a 2. pontban jelzett 2019. novemberében, a 3. pontban feltüntetettet 2020. januárjában, a 4. pontbéli 2020. márciusában követték el a vádlottak.

[205] A folytatólágossághoz szükséges egységes akaratelhatározás és rövid időköz az 1/b és 4/a pontok esetében (a tanú1 sérelmére történő elkövetés) 5 hónapos eltérést, az 1/a és

2/a pontok esetében (a kk. tanú10 sérelmére rablás) 1 hónapos eltérést, a 2/b és 4/b pontok esetében (a kk. tanú10 sérelmére emberrablás) 4 hónap eltérést jelentenek.

[206] A törvényszék a folytatólágosság megállapíthatóságát azzal indokolta, hogy I.r. vádlott egységes akaratelhatározással, folyamatosan igyekezett vagyoni haszonszerzés céljából bűncselekményeket elkövetni kk. tanú10 és tanú1 sértettek sérelmére, melyhez más vádlottak is csatlakoztak, amit a cselekménysorozat alátámasztott. Mivel a folytatólágosság egységébe álláspontja szerint csak ugyanolyan minősítés mellett sorolhatók cselekmények és kk. tanú10 sérelmére a 3. pont és a 4/a pont kapcsán megállapítható volt a felfegyverkezve elkövetett, illetve a csoportos rablás, az eltérő minősítésű rablási cselekményeknél halmazat került megállapításra. Ehelyütt utal az ítéltábla arra, hogy a bírói gyakorlat egységes atekintetben, hogy nem csupán az ugyanúgy minősülő cselekmények sorolhatók a folytatólágosság egységébe, hanem az azonos törvényi tényállásba tartozó magatartások sorolhatók ide, függetlenül attól, hogy egyes részselekményeket valamely minősítő körülmény felminősít-e vagy sem.

[207] Az ítéltábla megítélése szerint a különböző tényállások esetében az egységes elhatározás sem volt megállapítható, mert az egyes tényállási pontok esetében jól érzékelhetően ad hoc módon került sor a cselekmények elkövetésére, akkor, amikor a kiszemelt sértetteket valaki a vádlotti körből olyan időpontban és szituációban észlelte, hogy a bűncselekmény elkövetésének feltételei adottak lehettek. Az nyilvánvaló volt, hogy a két kiszemelt sértett tanú10 és tanú6 volt, ugyanakkor sérelmükre a bűncselekmény elkövetése az adódó alkalmakhoz igazodó volt.

[208] Az ítéltábla osztotta az ügyészi álláspontot abban, hogy a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel, amennyiben azonos sértett sérelmére, azonos vagy hasonló bűncselekményt hosszabb időbeli, egyes esetekben több hónapos eltéréssel követnek el, nem folytatólágosság, hanem halmazat megállapítása indokolt. Mindezért az ítéltábla csak az azonos tényállás számmal, de eltérő alszámmal jelzett pontok esetében látott megállapíthatónak folytatólágosságot.

[209] A 4/b pont esetében tanú1 sérelmére felfegyverkezve elkövetett rablás büntettének kísérlete megállapítására is sor került az ítéletben. Ezt az ügyészség külön nem minősítette, mert az volt az álláspontja, hogy a 4/a vádpont esetében tanú1 sérelmére befejezett rablás büntettel vádolta a vádlottat, ami közvetlenül a 4/b vádpont előtti percekben történt és megszakítás nélkül ment át a 4/b. vádpontba, a további értékek megszerzésére tett kísérletet ennek részeként értékelte. Az ítéltábla osztotta ezen álláspontot. A 4/b tényállásban leírt cselekmény önálló rablási cselekményként nem minősíthető, ezért a bűnösség megállapítását e cselekmény vonatkozásában az I., II. és III.r. vádlottak tekintetében mellőzni kellett, ekörben egyes védői érvelések is helytállóak.

[210] Ezen túl a Btk.190.§ (1) bekezdésben szabályozott emberrablás büntette törvényi tényállásában az erőszakkal, illetve az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetés csakúgy, mint a rablás esetében tényállási elem, ezért az emberrablással halmazatban további rablás büntette kísérlete megállapítása kétszeres értékelés lenne, ahogyan erre helyesen egyes védők is hivatkoztak.

[211] A II.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék az 1/a. tényállási pont esetében társtettes helyett bűnsegédként történő elkövetést állapított meg a rablás büntetében. Az ítéleti tényállás azt tartalmazza, hogy Terhelt2 II.r. vádlott is a kabátjába nyúlt, illetve szóban megerősítette, hogy I.r. Terhelt1 vádlottnak van fegyvere. Figyelemmel arra, hogy a Btk.365.§ (1) bekezdés a) pontjának II. fordulata szerint a rablás törvényi tényállását nemcsak erőszakkal, hanem az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel is meg lehet valósítani, a II.r. vádlott magatartása társtettesi magatartásnak minősül. Bár a cselekvősége I.r. vádlott magatartásához kapcsolódik, de önállóan is megfenyegette a sértettet, a zsebébe nyúlása, azon látszat keltése, hogy abban valamilyen eszközt tart, amit elővehet, továbbá annak megerősítése, hogy Terhelt1 I.r. vádlottnál fegyver van, a sértett számára az akaratát megtörő eredménnyel bírt, mert a sértettnek többek között ezért sem volt esélye ellenállásra. Az ítéltábla az ügyészi álláspontot osztotta, e tényállási pontban II.r. fk. vádlott cselekvőségét társtettesként kell értékelni.

[212] A védelem érvelt azzal is, hogy a rablás büntette mellett az emberrablás büntette nem valósulhat meg. Ez az érv részben helytálló, ezért a rablás büntette kísérletének megállapítását a 4/b. pontban az ítéltábla mellőzte.

[213] A védők egy része utalt arra is, hogy a rablásként minősített cselekmények esetében az erőszak nem volt lenyűgöző, az élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetés pedig akaratot bénító. Ezen érveléssel az ítéltábla nem értett egyet.

[214] A rablási fenyegetés a legsúlyosabb hátrányt helyezi kilátásba (élet és testi épség elleni), és közvetlen, ami azt jelenti, hogy címzettje a helyszínen tartózkodik, és a fenyegetettnek számolnia kell a kilátásba helyezett hátrány nyombani bekövetkezésével arra az esetre, ha nem engedelmeskedik.

[215] A fiatalokú sértettek az érték átadására irányuló minősített közvetlen fenyegetést olyannyira lenyűgözőként, az erőszakot akaratbénítóként élték meg, hogy hatására azonnal cselekedtek és átadták a náluk lévő értéktárgyat és pénzt. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy kk. sértettek esetében a fenyegetés, erőszak még intenzívebben hat, illetve az első alkalmat követő esetéknél már amiatt is erősebb félelmet és bénultságot éreztek, mert tudták, korábban hogyan bántak el velük. Az ellenállást minden esetben lehetetlennek tartották.

[216] I.r. vádlott védőjének érvelése kapcsán utalni szükséges az 1. tényálláshoz kapcsolódóan arra is, hogy a lőfegyver az élet kioltására alkalmas eszköz. Használatának kilátásba helyezésével az élet, testi épség sértésének azonnali bekövetkezésével kell számolni. Ezen kockázat vállalása vagyontárgy megtartása, kárenyhítés érdekében nem várható el. Az az I.r. vádlotti magatartás, hogy a sértetteknek fegyverre hivatkozott, melynek használatát is kilátásba helyezte, akaratbénító, lenyűgöző hatású. A fegyver létét II.r. vádlott is megerősítette.

[217] A fegyver van nálam kifejezés önmagában elégséges a kilátásba helyezett hátrány azonnali bekövetkezése lehetőségének megállapítására, hiszen nem tudható, hogy azt az elkövető mikor, milyen módon fogja használni.

[218] VI. r. vádlott védője azzal érvelt, hogy védenca cselekménye a 2/a tényállási pontban legfeljebb rablás előkészülete lehetne. A megalapozottan megállapított tényállás szerint Terhelt6 VI.r. vádlott és Terhelt4 IV.r. vádlott odamentek Terhelt7 VII.r. vádlotthoz, hogy üdvözljék, majd az I.r. vádlottal egyeztették, hogy valamennyien azért jöttek, hogy a sértettől erőszakkal értékeket vagy kábítószeret szerezzenek meg. A szándék, a tettesi cselekményhez kapcsolódás bírói bizonyossággal megállapítható volt, szemben a védői érveléssel. A továbbiakban leírásra került a tényállásban VI.r. vádlott tettest erősítő szerepe, helyesen terhére pszichikai bűnsegédi magatartás került megállapításra. A megkezdett és befejezett cselekményben a VI.r. vádlott bűnsegéd volt. Az előkészület a Btk. 11.§-a szerint a még meg nem kezdett bűncselekmény esetén az elkövetés céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása.

[219] További védők is sérelmezték a rablás bűncselekményekhez kapcsolódóan védencük pszichikai bűnsegédi szerepének megállapítását, érvelésük szerint a vádlottak csak rosszkor voltak rossz helyen, nem segítettek a tettes tevékenységét, mert I.r. vádlott magatartása egyrészt ötletszerű volt, ahhoz nem lehetett csatlakozni, másrészt stílusánál, hírnevénél fogva önállóan is végre tudta hajtani a cselekményeket, a sértetteket pedig nem bénította további személyek jelenléte a helyszínen. Ez a védői érvelés nem foghat helyt. A megállapított tényállás szerint egyes esetekben pszichikai, más esetben helyesen fizikai bűnsegélyt állapított meg a törvényszék, helyes indokolással. Nem vitás, hogy amikor IV.r. vádlott felhívta telefonon az I.r. vádlottat, hogy hol van a sértett, akiről tudta, hogy Terhelt1 I.r. vádlott értéket akar majd tőle elvenni, nem felbújtó (nem ő alakította ki I.r. vádlottban bűncselekmény elkövetésének szándékát), de mindenképpen fizikai bűnsegéd.

[220] A további esetekben a további vádlottak egyrészt szándékerősítő jelenlétet jelentettek a védői érveléssel szemben I.r. vádlottnak (ha szükség lenne segítségre, tőlük megkaphatja), a sértettek világosan elmondták, milyen hatást gyakorolt rájuk a többes jelenlét.

[221] IV.r. védő BJD 3584 jogesetre hivatkozása helyes, eszerint a passzív magatartás csak akkor lehet pszichikai bűnsegély, ha vagy a sértett védekezésére hat bénítóan, vagy pedig a tettesre gyakorol szándékerősítő hatást. A pusztán jelenlét a bűncselekmény elkövetésének helyszínén nem értékelhető pszichikai bűnsegélyként. Felelősség az elkövetési magatartást ki nem fejtő, jelen lévő személyt akkor terheli, ha tud a tettes bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékaról, a tétlessel szándékegységben van, a jelenléte szándékerősítőleg hat a tettesre, mely IV.r. vádlott esetében helyesen megállapítást nyert.

[222] IV.r. vádlott védője azt sérelmezte, hogy nem került az elsőfokú bíróság részéről indokolásra, hogy védenca fizikai vagy pszichikai bűnsegéd volt-e. Az ítélet 70-72 oldalán a kérdésekre a törvényszék indokolással ellátott választ adott.

[223] Ahogyan azt az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette, az I.r. vádlott a 2/b. és 4/b. pontban írt cselekményei során az általa korábban – a 4/b. pontban írt cselekmény esetében már többszörösen – megfenyegetett, és a 3. pont esetében bántalmazott sértettet a testi épsége elleni ismételt közvetlen fenyegetéssel személyi szabadságától megfosztotta azzal, hogy a gépkocsiba őt ilyen módon őt bekényszerítette, majd mindkét esetben attól tette függővé, hogy szabadon engedi-e, hogy tanú6 megteszi-e, amire az I.r. vádlott utasította, azaz, hogy

értékeket hozzon ki a házukból. Azzal, hogy az I.r. vádlott kinyilvánította, hogy milyen feltételekhez köti tanú10 sértett szabadon bocsátását, a bűncselekmény befejezetté vált. Helyesen foglalt állást a törvényszék abban a körben, hogy nincs jelentősége annak, hogy a követelést a sértett vagy az, aki felé azt megfogalmazták a követelést, azt teljesíti-e.

[224] A sértett személyi szabadságtól megfosztott állapota mindkét esetben a követelés közlésekor fennállt. A 2/b. pont esetében az I.r. vádlott az elkövetéshez egy baseballütő formájú széklábat, a 4/b. pont esetében kést és gumibotot használt, ezért a felfegyverkezve elkövetés minősítő körülmény is megállapítható.

[225] Nem osztotta ugyanakkor a törvényszék álláspontját az ítéltábla a 2 cselekmény (2/b – 4/b) folytatólagosság egységébe illeszkedését érintően. A 2 cselekmény között eltelt 4 hónapos időtartam, és az egységes elhatározás Btk. 6.§ (2) bekezdésében írt feltétele hiányzik.

[226] A IV., VI. és VII. r. vádlott esetében a 2/b. pont tényállási pontra vonatkozóan személyi szabadság megsértésének büntette került megállapításra emberrablás büntette helyett.

[227] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte úgy – szemben a fentebb leírt ügyési érveléssel -, hogy az a három vádlott, aki nem Terhelt1 I.r. vádlott gépkocsijában várakozott és a menekülés megakadályozását biztosította, bírói bizonyossággal megállapíthatóan nem feltétlenül értesült arról, hogy kk. tanú10 szabadon engedését a másik autóban feltételhez kötötték. Az ügyési érvelés nem fog helyt abban a körben, hogy VI.r. vádlott átkiabált volna a másik gépkocsiból, ezt a törvényszék nem állapította meg tényként. Ezen túl önmagában a IV.r. vádlott másik gépkocsiba átszállásából nem lehet levonni okszerűen azt a következtetést, hogy tőle a többi gépkocsiban ülő vádlott tudomást szerzett tőle az I.r. vádlott javak megszerzésére irányuló további szándékáról.

[228] Ugyanakkor abból a körülményből, hogy IV., VI. és VII.r. vádlottak a korábbi rablásnak (2/a pont) részesei voltak, pontosan tisztában voltak azzal, hogy a kiskorú sértettek miként kerültek Terhelt1 I.r. vádlott gépkocsijába. (Éjjel 23 órakor a vasútállomáson a két gépkocsi megjelent, megálltak a sértettek mellett, I.r. vádlott kezében egy baseballütő formájú széklábbal kiszállt, majd azt meglóbálva utasította a sértetteket, hogy azonnal szálljanak be a gépkocsijába. A sértettek félelmükben az I.r. vádlott által vezetett autóba beültek, őket város1 területétől távolabb egy kőlerakathoz szállította, ahol leparkolt, a másik gépkocsival őket követő Terhelt7 VII.r. vádlott pedig az általa vezetett és Terhelt6 VI.r. vádlott által utasként használt gépkocsival ellenkező irányból, jobbról a Terhelt1 I.r. vádlott által vezetett gépkocsi mellé parkolt. Terhelt1 I.r. vádlott a mellette ülő Terhelt4 IV.r. vádlott jelenlétében utasította a hátsó ülésen ülő, megfélemlített sértetteket, hogy ürítsék ki a zsebeiket, ami van náluk érték, azt vegyék elő. Ezt követően az I.r. vádlott abból a célból, hogy azzal a sértetteket a későbbiekben kényszeríthesse, a fk. IV.r. vádlott mobiltelefonjával videofelvételt készített a kábítószert is kipakoló sértettekről, amelyen a sértetteknek azonosítaniuk kellett magukat. Ezt követően megtörtént I.r. vádlott részéről a kk. sértettektől az értékek elvétele. A másik gépkocsiban ülő Terhelt7 VII.r. vádlott eközben ugyancsak egy rövid videofelvételt készített a másik gépkocsiban zajló eseményekről.)

[229] A 2/b. pontban írt cselekménynél a másik autóban ülők azonnal követni kezdték az I.r. vádlott által vezetett járművet városlba, ők is közvetlenül tanú1 sértett lakóhelyénél álltak meg, látták, hogy tanú6 bemegy a házába, tanú10 továbbra is a másik gépjármű hátsó ülésén marad, ahonnan nem tud kiszállni a hátul ajtó nélküli autóból, mert elől Terhelt1 I.r. vádlott és nőismerőse ül továbbra is. Ezen tényekből IV., VI. és VII.r. vádlottaknak tudomással kellett bírniuk arról, hogy tanú10 a személyi szabadságától a fent írt folyamat során megfosztásra került, nem hivatkozhatnak a védők alappal arra, hogy ilyen körülmények között azt gondolhatták alappal védenek, hogy az akaratának megfelelő helyváltoztatási szabadsággal rendelkeznek, és bármikor kiszállhatna Terhelt1 I.r. vádlott autójából. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy IV., VI. és VII.r. vádlottak személyi szabadság megsértésének büntette bűnsegédi alakzataért felelnek.

[230] Kétségtelen tény az is, hogy a bűnrészesség járulékos jellegéből következően a bűnsegéd cselekménye a tettesi cselekmény minősítését követi.

[231] Érvényesül azonban azon általános jogelv, hogy az elkövető nem büntethető olyan tény miatt, amit az elkövetéskor nem tudott, márpedig a másik kocsiban ülő három vádlott nem tudott arról, hogy tanú10 sértett szabadon bocsátását Terhelt1 I.r. vádlott követelés teljesítésétől tette függővé. Hibás a hivatkozás arra, hogy tanú10 elmehetett volna, erre nem volt lehetősége, a kocsiból akkor tudott kiszállni, amikor tanú7 kiment, felelősségre vonta I.r. vádlottat, a gépkocsija üvegét betörte.

[232] Ezért IV., VI. és VII.r. vádlott cselekményét helyesen bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértésének minősítette a törvényszék.

[233] A védői érvelések között utalás történt arra is, hogy valamiféle barter üzletről, cseréről lett volna szó, így tanú10 szabadon bocsátását nem követelés teljesítésétől tették függővé, nem valósult meg az emberrablás büntettének tényállása. A megállapított tényállás szerint I.r. vádlott tanú1 telefonját rablás útján szerezte meg, és felhívta, hogy legalább 20.000 forintot hozzon ki a házból, hogy a telefont a pénzre cserélje, túszként tanú10ot addig ott tartotta, szabadon bocsátását attól tette függővé, hogy a pénzt tanú1 a házból kihozza-e. Ekörben I.r. vádlott védőjének érvelése sem helyes.

[234] A védők által felvetett önbíráskodás, kényszerítés büntettének minősítése fel sem merülhet. A Btk.368.§ (1) bekezdése szerint, aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igényének érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, önbíráskodást követ el. A minősítéshez megkövetelt célzat a helyesen megállapított tények szerint nem állt fenn. Az I.r. vádlott védője által írt tartozás a rossz kábítószer vásárlása kapcsán nem állt fenn, ilyet helyesen az elsőfokú bíróság tényként nem állapított meg.

A Btk.195.§-a szerinti kényszerítés pedig szubszidiárius cselekmény, kizárólag akkor állapítható meg, ha más bűncselekmény nem valósul meg.

[235] I.r. vádlott védője vitatta azt is, hogy a Btk.459.§ (1) bekezdés 3. pontjában írt csoportos elkövetés, mint minősítő körülmény egyes cselekményeknél megállapítható lenne.

E törvényhely szerint a csoport létrejön, ha az elkövetésben legalább három személy részt vesz. A 2/2000. Büntető Jogegységi határozat szerint csoportosan elkövetettnek minősül a cselekmény, ha három vagy több személy a cselekmény helyszínén vagy annak közelében tettesként, társtettesként, a tettes mellett részesként, azaz bűnsegédként vagy önállóan nem értékelhető bűnsegédi magatartást is kifejtő felbujtóként részt vesz a cselekmény elkövetésében. A csoportos elkövetés megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a sértettek az elkövetők bármelyikének jelenlétét vagy a bűncselekmény elkövetésében való részvételét észlelik-e.

[236] A védői érvelés kapcsán az ítéltábla rámutat, hogy helyesen utalt a törvényszék arra is, hogy I.r. vádlott társai cselekményüket nem büntetőjogilag értékelhető kényszer, fenyegetés hatása alatt követték el, esetükben büntethetőséget kizáró vagy korlátozó ok nem állapítható meg. Az ítéltábla ezzel kapcsolatosan az ítélet 74. oldalán kifejtetteket osztotta.

[237] A büntetés kiszabás során irányadó körülményeket a törvényszék feltárta.

[238] I. és II.r. vádlott esetében további súlyosító körülmény egy cselekményt érintően a társtettesi elkövetői alakzat.

[239] A cselekmények átminősítése, a folytatólagosság egyes esetekben történő mellőzése kapcsán a halmazatban lévő bűncselekmények száma I.r. vádlott esetében növekedett, ez azonban az elsőfokú bíróság által már értékelt többszörös halmazat súlyosító körülmény nyomatékát jelentősen nem növeli, minősítésbeli kérdés, a folytatólagos elkövetés helyett került megállapításra.

[240] Enyhítő körülmény I.r, II.r. és III.r. vádlott esetében, hogy a halmazatban álló rablási cselekmények száma egy cselekménnyel csökkent, mert az ítéltábla 1 rb. rablás büntette kísérletében büntetőjogi felelősségük megállapítását mellőzte.

[241] A kisebb tárgyi súly miatt kisebb mértékben súlyosít II.r. vádlott esetében, hogy a halmazatban lévő cselekmények száma növekedett, mert becsületsértés vétsége miatt is büntetést kellett kiszabni vele szemben a próbára bocsátás megszüntetése kapcsán.

[242] Terhelt3 III.r. vádlott esetében mellőzni kell a folytatólagosság súlyosító körülményként történt értékelését, esetében és Terhelt5 V.r. vádlottat érintően nem súlyosít az, hogy cselekményük több körülménynél fogva is súlyosabban minősül.

[243] Azon vádlottaknál, ahol kísérleti szakban rekedt cselekmény is megállapítható volt, hangsúlyozni szükséges, hogy annak nyomatéka elenyésző.

[244] Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében további enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[245] További nyomatékos enyhítő körülmény valamennyi vádlott esetében a 4 éves időmúlás.

[246] Osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a másodfokú bíróság abban a körben, hogy a fiatakorú vádlottak esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.

[247] Az erőszakos bűncselekmények Pest vármegyében megnövekedett számát azért nem értékelte további súlyosító körülményként az ítéltábla, mert azt statisztikai adatok nem támasztják alá, erről az ítéltáblának sincs hivatalos tudomása.

[248] Nem tévedett az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetések tartamának meghatározásakor, a bűncselekmények tárgyi súlyát és az alapvetően helyesen megállapított bűnösségi körülményeket kellően figyelembe vette.

[249] Terhelt I.r. vádlott kétségtelenül többszörösen büntetett előéletű, a rablás büntette vonatkozásában különös visszaeső is. Jelen cselekményeit részben felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, vele szemben jelenleg is különböző büntetőeljárások vannak folyamatban. Súlyosító körülmény a kitartó, folyamatosan, részben azonos sértettek sérelmére történő elkövetés, melynek eredményeként a sértettek jelentős, maradandó lelki sérüléseket szenvedtek el. Terhelt I.r. vádlott irányította, bűnbe sodorta társait. Szemben az ügyészi érveléssel az a körülmény ugyanakkor nem értékelhető az I.r. vádlott terhére súlyosító körülményként, hogy kk. tanú10 sértett azért, hogy a vádlottak ne zaklassák tovább és sérelmére további bűncselekményeket ne követhessenek el, a második gyanúsított kihallgatását követően öngyilkos lett. Az elsőfokú bíróság ebben a körben helyesen állást foglalt, hogy az a tény, hogy az öngyilkosság emiatt következett volna be, bírói bizonyossággal jelen eljárásban nem volt megállapítható.

[250] Az enyhítő körülmények közül kizárólag az időmúlás, kisebb mértékben a részbeni ténybeli beismerés vehető figyelembe.

[251] Mindezen körülmények súlyozása az elsőfokú bíróság részéről megfelelő volt, további súlyosítás, de enyhítés sem indokolt. Az a védői meglátás, hogy jelen cselekmények az azonos bűncselekmény kategóriában ismert esetekhez képest nem képviselnek kirívó tárgyi súlyt, megfelel a valóságnak, szigorúbb büntetés kiszabása már megtorló jelleget képviselne.

[252] Ugyanakkor nem osztotta a védő álláspontját az ítéltábla tekintetben, hogy az ítélet belső arányossága ne lenne megfelelő. I.r. vádlotton kívüli vádlottak részben fiatakorúak, részben fiatal felnőttek voltak, akik tekintetében a büntetés kiszabásánál még a nevelő jelleg érvényesül. A fiatal felnőttek esetében is igyekezett a törvényszék a kialakulatlan személyiséget figyelembe venni, feltárni a cselekmény elkövetéséhez vezető körülményeket, az etek tekintetben rögzítettekkel az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. Terhelt I.r. vádlott e korszakon már kívül esett, szocializációja is jelentősen eltért a további vádlottaktól, ennek hangot is adott a cselekmények elkövetése során. Társait bűnbe sodró szerepe, sokszorosán büntetett előélete meghatározó. Ennek tükrében a vele szemben

alkalmazott büntetés szükséges a visszatartó hatás eléréséhez, korábbi büntetése, a lefolytatott büntetőeljárások ugyanis nem érték el a céljukat.

[253] Sérelmezte az ügyészség, hogy ilyen tárgyi súlyú bűncselekmények esetén, a büntetés vádlottak számára ennyire kedvező kiszabása még fiatakorban történő elkövetés esetén is csak kivételes esetben, csak a bűncselekmények elkövetési, és az elkövetők személyi körülményeinek részletes és alapos feltárása után lehetséges, amit a törvényszéknek megfelelően meg kell indokolni. Ezzel az ítéltábla egyetért, ugyanakkor rögzíti, hogy ez az elsőfokú eljárásban maradéktalanul megtörtént. Valamennyi fiatakorú és fiatal felnőttkorú vádlottról pártfogó felügyelői vélemény került beszerzésre, II.r. vádlott tekintetében nagy terjedelmű iratanyag került becsatolásra javítóintézeti tanulmányairól, ennek pedagógusi véleményezéséről. A védők számtalan dokumentumot csatoltak be arról, hogy a cselekmény elkövetésekor még fiatakorú és fiatal felnőttkorú vádlottak esetében a gondolkodásmód, életszemlélet megváltozott, életvitelüket rendezték, többen közülük tartós párkapcsolatot létesítettek, III.r. vádlottnak gyermeke született, dolgoznak, tanulnak. Bár VI.r. vádlott ellen ittas járművezetés miatt elmarasztaló határozat született időközben, az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a más jogtárgyat sértő bűncselekmény miatt VI.r. vádlott büntetésének súlyosítása sem szükséges.

[254] Kizárólag II.r. vádlott esetében nem látható a fejlődés. Bár a pedagógusi vélemények alapján időnként voltak céljai és jobban is tanult, a visszaesések gyakoriak voltak, a nevelőkkel tiszteletlen volt, számtalan alkalommal részesült valamilyen feddésben az intézetben, és csak néhány alkalommal dicséretben. Esetében is elmondható ugyanakkor, hogy édesanyja, törvényes képviselője az eljárás menetében mindvégig jelen volt, fia életútját követi és megpróbál arra hatással lenni. A vádlott jelenleg dolgozik. Annak ellenére, hogy jelen ügyben a próbára bocsátás megszüntetése kapcsán a becsületsértés vétsége miatt is büntetést kell kiszabni vele szemben, az ítéltábla nem tartotta indokoltnak szabadságvesztés büntetése tartamának növelését a próbára bocsátással érintett cselekmény kisebb tárgyi súlya, valamint a jelen ügyben bekövetkezett időmúlás miatt sem.

[255] Értelemszerűen az ítéltábla a szabadságvesztés büntetések tartamának csökkentésére sem látott lehetőséget, az elsőfokú bíróság által megállapított büntetési tartamok rendkívül méltányosak, esélyt adnak a fiatal vádlottaknak arra, hogy életüket más erkölcsi alapon építsék fel.

[256] A rendelkezésre álló adatok alapján a felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélt vádlottakkal szemben - az elsőfokú bíróság érvelésével egyetértve - nem szükséges szigorúbb, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. A végrehajtandó szabadságvesztés kizárólag II.r. fk. vádlott esetében mondható indokoltnak.

[257] A közügyektől eltiltás tartama igazodott a főbüntetéshez a két végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott esetében.

[258] Észlelte az ítéltábla, hogy bár az indokolás tartalmazza, az ítélet rendelkező része azonban nem, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt a törvény kötelező rendelkezése folytán pártfogó felügyelet alatt áll, ezért ezt az ítéltábla pótolta. (Btk. 119.§ (1) bekezdés c) pontja)

[259] A szabadságvesztések végrehajtási fokozatának megállapítása, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának kimondása, a beszámítás egy vádlott kivételével törvényes. Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott, a beszerzett, és már korábban is rendelkezésre álló dokumentumokból megállapíthatóan Terhelt3 III.r. vádlott 2020. szeptember hó 11. napján szabadult csak a letartóztatás kényszerintézkedésből annak ellenére, hogy az erről rendelkező határozat egy nappal korábbi. Az okiratok tartalmának megfelelően az ítéltábla a beszámítást módosította.

[260] Törvényesen rendelkezett a törvényszék a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényekről, indokolása azonban kiegészítésre szorul.

[261] A Be.571.§ (2) bekezdése alapján, ha a bíróság az ítéletben megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár összegét, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálnia. Ezen feltétel megvalósult a sértettektől a rablás során elvett pénzüsszegek tekintetében. Nem valósult meg a feltétel a tanú1 által előterjesztett 600.000 forint (90. számú jkv. 2. oldal) polgári jogi igény tekintetében, mert a törvényszék az ítélet [469] bekezdésben írt helyes indokolás szerint nem történt meg pergazdaságossági okokból az elvett dolgok tulajdonjogának tisztázása, és a kk. sértettől elvett fémházas márkánév9 laptop (2/b. tényállás) értékének meghatározása, valamint tanú7 magánfél által előterjesztett igény 224. számú jegyzőkönyv 9. oldal) esetében is a kár összegének igazolása és nagysága további bizonyítási cselekményeket igényelt volna, és a büntetőeljárás jelentős elhúzódását eredményezte volna [470], ezért a Be.560.§ 1) pont szerint helyes az egyéb törvényes útra utasítása.

[262] A Kúria BK. 81. véleménye alapján a Be.560.§ (1) bekezdésében írt ok nélküli egyéb törvényes útra utasítás sérti a Be.571.§ (2) bekezdésében írt rendelkezést. A Kúria állást foglal atekintetben is, hogy a történeti tényállásban megállapított összeg erejéig – az előterjesztett és a kétséget kizáróan tisztázott mértékű polgári jogi igényre vonatkozóan kötelező a döntés, az ezt meghaladó összegre vonatkozó polgári jogi igény pedig egyéb törvényes útra utasítandó. Figyelemmel arra, hogy jelen ügyben a minősítés nem függött a rablás elkövetési értékétől, nem kellett tárgyszakértővel meghatároztatni minden elvitt tárgy értékét, elégséges volt a felsorolás, az értékek és tulajdonjog igazolás a megindítandó polgári eljárásban történhet meg.

[263] A lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is helytálló a rendelkezés.

[264] A fent írtakra tekintettel a törvényszék ítéletét az ítéltábla nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése szerint részben I., II., III., IV., VI. és VII.r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva valamennyi vádlottra, így Terhelt5 V.r. vádlottra is a Be.605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[265] A másodfokú bíróság a vádlottak által a nyilvános ülésen közölt adatok és becsatolt, bemutatott dokumentumok alapján rögzítette a megváltozott személyi adatokat a Be.184.§ (2) bekezdése és a Be.561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján.

város2, 2024. február hó 20. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A bíróság1 mint fiatalkorúak bírósága 2023. március hó 24. napján kihirdetett 17.Fk.86/2020/273. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Fkf.262/2023/64. számú ítéletében írt változtatással 2024. február hó 20. napján valamennyi vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

város2, 2024. február hó 20. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke